

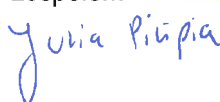
PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze działek
nr 202/99, 202/100, 202/101 położonych w Lubaszcu

opracowanie:

mgr Łukasz Bartoszewski – kierujący zespołem

mgr inż. Julia Pilipiec

Poznań, dnia 5 sierpnia 2025 r., aktualizacja 02.02.2026 r.

SPIS TREŚCI

1. Informacje ogólne.....	3
1.1. Przedmiot i cel opracowania, podstawy prawne.....	3
1.2. Metoda opracowania, wykorzystane materiały.....	4
2. Charakterystyka stanu i funkcjonowania środowiska	6
2.1. Położenie i użytkowanie terenu.....	6
2.2. Rzeźba terenu.....	7
2.3. Podłoże, surowce mineralne	7
2.4. Warunki wodne	8
2.5. Gleby.....	10
2.6. Flora i fauna	10
2.7. Formy ochrony przyrody	11
2.8. Dziedzictwo kulturowe i zabytki.....	12
2.9. Klimat lokalny	12
2.10. Jakość powietrza.....	12
2.11. Klimat akustyczny	13
3. Informacja o zawartości i głównych celach projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	14
3.1. Cel opracowania projektu planu	14
3.2. Ustalenia projektu planu.....	14
3.3. Powiązania z innymi dokumentami	17
3.4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu.....	18
4. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu	19
5. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym oraz sposoby ich uwzględniania w projekcie planu	19
6. Przewidywane oddziaływanie ustaleń projektu planu na środowisk, w tym:	24
6.1. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi.....	24
6.2. Oddziaływanie na krajobraz	25
6.3. Oddziaływanie na powietrze.....	26
6.4. Oddziaływanie na klimat	27
6.5. Oddziaływanie na wody	28
6.6. Oddziaływanie na zasoby naturalne.....	29
6.7. Oddziaływanie na rośliny, zwierzęta i różnorodność biologiczną	29
6.8. Oddziaływanie na dobra materialne i zabytki	30
6.9. Oddziaływanie na ludzi i klimat akustyczny.....	31
6.10. Oddziaływanie na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 i integralność tego obszaru.	32
6.11. Oddziaływanie na całość środowiska przyrodniczego	32
7. Informacja o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	33
8. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko	33
9. Przewidywane metody analizy skutków realizacji ustaleń projektu planu oraz częstotliwość jej przeprowadzania.....	35
10. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projekcie planu lub wyjaśnienie ich braku ...	35
11. Streszczenie.....	36
12. Załączniki graficzne.....	39

1. Informacje ogólne

1.1. Przedmiot i cel opracowania, podstawy prawne

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na działek nr 202/99, 202/100, 202/101 położonych w Lubaszcu.

Plan sporządzany jest na podstawie Uchwały Nr X/90/2025 Rady Gminy Lubasz z dnia 25 marca 2025 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze działek nr 202/99, 202/100, 202/101 położonych w Lubaszcu

Głównym celem prognozy, jest określenie skutków działań związanych ze zmianą sposobu zagospodarowania terenu i ich wpływ na całość środowiska, jego poszczególne komponenty oraz na warunki życia i zdrowie ludzi.

Prognoza skutków oddziaływania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko jest elementem systemu planowania przestrzennego, wprowadzonym ustawą z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym, z nowelizacją zawartą w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. 2025 r. poz. 647).

Na obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko dotyczącej projektu planu miejscowego wskazuje również art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130 ze zm.).

Aktualnie, obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112). Zgodnie z art. 51 ust. 1 ww. ustawy organ opracowujący projekt dokumentu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

Przepisy tej ustawy są wdrożeniem do polskich regulacji prawnych ustaleń podjętych na poziomie międzynarodowym i unijnym w Dyrektywach Wspólnot Europejskich, w tym:

- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. Urz. L 26 z dnia 28 stycznia 2012 r.),
- Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z dnia 22 lipca 1992 r.),
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z dnia 21 lipca 2001 r.),
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej Dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz. Urz. WE L 41 z dnia 14 lutego 2003 r.),
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości Dyrektywę Rady 85/337/EWG (Dz. Urz. UE L 156 z dnia 25 czerwca 2003 r.),
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. Urz. UE L 24 z dnia 29 stycznia 2008 r.).

Zgodnie z wyżej wymienioną ustawą z dnia 3 października 2008 r., prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument niezbędny do przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, jakiej wymaga projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wyznaczający ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Według art. 48 ust. 1 i 1a ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, organ opracowujący

projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego może, po uzgodnieniu z właściwymi organami, o których mowa w art. 57 i art. 58, odstąpić od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, w przypadku spełnienia przesłanek wskazanych w art. 48 ust. 1, ust. 3-5 ww. ustawy.

Prognoza staje się dokumentem z chwilą jej wyłożenia do publicznego wglądu na okres co najmniej 21 dni łącznie z projektem planu, po uprzednim ogłoszeniu w miejscowej prasie. Przy wyłożeniu, projekt planu i prognoza są przedmiotem społecznej oceny, a ustalenia prognozy mogą mieć bezpośredni wpływ na decyzje Rady Gminy w sprawie uchwalenia planu.

1.2. Metoda opracowania, wykorzystane materiały

W prognozie oddziaływania na środowisko analizie i ocenie podlega projekt uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, część tekstowa uchwały oraz rysunek planu, stanowiący obowiązujący załącznik graficzny do uchwały.

Zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r., prognoza oddziaływania na środowisko winna rozpatrywać zagadnienia w dostosowaniu do stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu, w tym wypadku do projektu planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego, zawierając:

- informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzenia,
- informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym,
- oświadczenie autora, a w przypadku, gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy,
- datę sporządzenia prognozy, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów.

Ponadto, prognoza winna określać, analizować i oceniać:

- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2026 r., poz. 13 ze zm.),
- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- przewidywane znaczące oddziaływania w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe, i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na środowisko a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

Prognoza przedstawiać winna również:

- rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu w szczególności na integralność tego obszaru,
- biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zgodnie z art. 52 ust. 1 ww. ustawy informacje zawarte w prognozie powinny być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu.

Stosownie do wymogu art. 53 ww. ustawy zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w niniejszej prognozie został uzgodniony z właściwymi organami, wskazanymi w art. 57 i 58 ustawy tj. regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym.

W prognozie wykorzystano wymagania aktów prawnych związanych z ochroną środowiska i innych przepisów szczególnych.

Prognozę opracowano w oparciu o pakiet informacji zawartych w materiałach:

1) materiały kartograficzne:

- mapa zasadnicza 1:1 000,
- mapa ewidencyjna 1:1 000,
- mapa topograficzna 1:10 000,
- mapa hydrograficzna 1:50 000;

2) dokumenty i inne materiały:

- Uchwała Nr X/90/2025 Rady Gminy Lubasz z dnia 25 marca 2025 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze działek nr 202/99, 202/100, 202/101 położonych w Lubasz,
- projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
- Uchwała nr VI/52/2024 Rady Gminy Lubasz z dnia 29 października 2024 roku w sprawie uchwalenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Lubasz,
- Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2024. WIOŚ, Poznań, 2025 r.,
- Audyty krajobrazowy województwa wielkopolskiego (Uchwała Nr LI/1000/23 z 27 marca 2023 r.)
- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego (Uchwała Nr V/70/19 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 25 marca 2019 r. w sprawie uchwalenia Planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego wraz z Planem zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Poznania)
- Kondracki J. Geografia Polski. Mezoregiony fizyczno-geograficzne. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 2002,
- Matuszkiewicz J. M. Regionalizacja geobotaniczna Polski. IGI PAN, Warszawa, 2008,
- Klasyfikacja wskaźników i grup wskaźników w jednolitych częściach wód powierzchniowych rzek i zbiorników zaporowych za rok 2024”
- „Raport z oceny stanu jednolitych części wód podziemnych w dorzeczu – stan na 2022 rok”
- „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, przyjęty rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 335),

- wnioski złożone do planu,
 - obowiązujące przepisy prawne;
- 3) strony internetowe:
- <https://bip.lubasz.pl/>,
 - <http://lubasz.e-mapa.net/>,
 - <https://www.google.pl/maps/>,
 - <http://maps.geoportal.gov.pl>,
 - <http://geoportal.kzgw.gov.pl>,
 - <http://mjwp.gios.gov.pl>,
 - <http://poznan.wios.gov.pl>,
 - <http://www.psh.gov.pl>,
 - <http://epsh.pgi.gov.pl>,
 - <https://danepubliczne.gov.pl>,
 - <https://crfop.gdos.gov.pl>,
 - <http://karty.apgw.gov.pl:4200/informacje>.

Powyższe materiały, wizja terenowa oraz informacje przekazane przez Urząd Gminy Lubasz pozwoliły rozpoznać stan środowiska, jego użytkowanie, podatność na degradację oraz możliwości podniesienia jego kondycji.

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono przy zastosowaniu metody opisowej, polegającej na charakterystyce istniejących zasobów środowiska oraz łączeniu w całość posiadanych informacji o dotychczasowych mechanizmach funkcjonowania środowiska i wskazaniu, jakie potencjalne skutki mogą wystąpić w środowisku w wyniku realizacji ustaleń planu.

Analizy i oceny stanu środowiska na terenie gminy dokonano w oparciu o wyniki monitoringu przeprowadzonego przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska oraz kierując się syntezą dokumentów regionalnych i lokalnych odnoszących się bezpośrednio i pośrednio do ochrony środowiska, przyrody oraz zdrowia i życia ludzi. W przypadku braku wyników pomiarów jakości danego komponentu środowiska, przytoczono dane odnoszące się do terenu położonego najbliżej obszaru opracowania planu.

Posłużono się również metodą porównawczą, wykorzystując wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości. Skonfrontowano zaproponowane rozwiązania planistyczne z istniejącymi uwarunkowaniami przyrodniczymi. Prognozę oddziaływania na poszczególne komponenty środowiska przedstawiono za pomocą techniki listy identyfikacyjnej, w zakresie, jaki umożliwia obecny stan dostępnej informacji o środowisku oraz w dostosowaniu do stopnia szczegółowości ustaleń projektu miejscowego planu. Oceniono potencjalne zagrożenie środowiska oraz wpływ skutków realizacji ustaleń planu na jego funkcjonowanie. Zwrócono również uwagę na ewentualne niepożądane konsekwencje, proponując sposoby ich zminimalizowania.

2. Charakterystyka stanu i funkcjonowania środowiska

2.1. Położenie i użytkowanie terenu

Obszar opracowania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest położony w północnej części gminy Lubasz, w obrębie geodezyjnym Lubasz. Granice projektu obejmują działki o numerach ewidencyjnych 202/99, 202/100 i 202/101, których powierzchnia wynosi ok. 0,15 ha. Obszar jest położony przy drodze publicznej o numerze N215. Zgodnie z mapą ewidencyjną w granicach obszaru objętego projektem planu występują grunty orne – RIVa. Teren jest częściowo zagospodarowany przez budynek gospodarczy oraz nieliczne utwardzenia terenu. Pozostała przestrzeń działek jest pokryta głównie zielenią niską. Od północnej strony graniczy z obszarem niezabudowanym. Od strony południowej graniczy z działkami zabudowanymi poprzez budynek mieszkalny jednorodzinny oraz budynki garażowe i gospodarcze. Za zachodnią granicą położone są grunty zadrzewione

i zakrzewione, zaś po przeciwnej stronie jest położona droga publiczna oraz obszary zabudowane przez budynki o funkcjach mieszkalnych i niemieszkalnych oraz obszary niezabudowane.

Zgodnie z Audytem krajobrazowym województwa wielkopolskiego przyjętym przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego Uchwałą Nr LI/1000/23 z 27 marca 2023 roku w sprawie: uchwalenia Audytu krajobrazowego województwa wielkopolskiego teren opracowania zlokalizowany jest w typie krajobrazu: podmiejski i osadniczy, w podtypie miejscowości o zwartej, wielorzędowej zabudowie o charakterze wiejskim (ID 2315, kod podtypu 8c). Omawiany obszar nie został uznany ww. Audycie za obszar priorytetowy.

2.2. Rzeźba terenu

Zgodnie z podziałem fizyczno-geograficznym Polski J. Kondrackiego (2002) teren objęty opracowaniem położony jest w granicach prowincji Niż Środkowoeuropejski (31), podprowincji Pojezierza Południobałtyckie (314-316), makroregionu Pradolina Toruńsko-Eberswaldzka (315.3), w mezoregionie Kotlina Gorzowska (315.32). Kotlina Gorzowska to największy mezoregion Pradoliny Toruńsko-Eberswaldzkiej, stanowiący szlak odpływu wód rzecznych i lodowcowych podczas fazy pomorskiej zlodowacenia bałtyckiego. Na obszarze występują liczne kotliny wraz z większymi dolinami i równinami akumulacji wodnej.

Na analizowanym obszarze występują osady morenowe powstałe w wyniku działalności lodowca, a podłoże geologiczne tworzą plejstoceńskie gliny zwałowe. Dno pradoliny jest częściowo pokryte torfami, co przyczynia się do zróżnicowanego krajobrazu. Obszary zatorfione porasta głównie roślinność trawiasta, natomiast wyżej położone, piaszczyste fragmenty zajmują pola wydymowe oraz bory sosnowe. W kotlinach zachowały się formy terenu związane z wtargnięciem lodowca w istniejącą wcześniej dolinę interglacjalną. Topniejący lodowiec przekształcał się w płyty martwego lodu, które pozostawiły po sobie charakterystyczne formy polodowcowe, takie jak jeziora, kemy i ozy.

Na terenie gminy Lubasz występują obszary zagrożone ruchami masowymi ziemi. Zgodnie z danymi Rejestru terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz obszarów, na których takie zjawiska już występują, w powiecie czarnkowsko-trzcianieckim zidentyfikowano osuwisko w miejscowości Goraj (numer identyfikacyjny: 30 02 022 00005). Zjawisko to rozwija się na stoku pomiędzy torami kolejowymi a drogą asfaltową. Obecnie nie stwierdza się wyraźnych oznak współczesnych, głębokich przemieszczeń gruntu, choć miejscowo zaobserwowano drobne obrywy. Dodatkowo, zakrzywienie pni drzew może świadczyć o powolnych procesach spęływania.

Obszar opracowania położony jest na wysokości od 79 do 82 m n.p.m. i nie jest zaliczany do terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi ziemi ani osuwiskami.

2.3. Podłoże, surowce mineralne

Pod względem geologicznym gmina Lubasz znajduje się w obrębie dwóch jednostek tektonicznych, tj. Wał Kujawsko-Pomorski i Niecka Szczecińska (Synklinorium Szamotuł), powstałych w czasie fazy laramijskiej orogenezy alpejskiej. Czynnikiem determinującym aktualną rzeźbę terenu gminy było zlodowacenie północnopolskie fazy poznańskiej, subfazy czarnkowskiej.

Obszar ten cechuje się złożoną budową geologiczną, obejmującą różne typy osadów. Najstarsze rozpoznane struktury na terenie gminy to osady mezozoiczne, tj. margle, mułowce i piaskowce. Ich strop znajduje się na głębokości około 200–220 m p.p.t. (w rejonach Klempicza i Stajkowa), co odpowiada 130–150 m p.p.m. Jednocześnie na obszarze zalegają utwory trzeciorzędowe, w postaci oligoceńskich mułków, piasków i żwirów. Natomiast na nich znajdują się mioceńskie mułki, węgiel brunatny oraz piaski. Całość przykrywają ily plioceńskie. Układ warstw geologicznych wykazuje znaczne deniwelacje, będące efektem przede wszystkim zaburzeń glacitektonicznych. Miąższość utworów trzeciorzędowych przekracza 150 m.

Na terenie gminy osady czwartorzędowe tworzą ciągłą pokrywę o zróżnicowanej miąższości, zależnej od lokalnych warunków geologicznych. Składają się głównie z osadów plejstoceńskich i holoceńskich, tworzących pokrywę o zmiennej miąższości grubości przeważnie od 30 do 60 m. Charakterystyczną

cechą tego obszaru jest obecność ciągów moren czołowych zbudowanych z glin, piasków, żwirów oraz lokalnie występujących utworów trzeciorzędowych. Powierzchnię terenu pokrywa kilkumetrowa warstwa osadów wodnolodowcowych, do których należą gliny spiaszczone, piaski gliniaste, piaski luźne oraz żwiry.

Na obszarze gminy Lubasz zlokalizowane są dwa złoża kopalin kruszywa naturalnego, z złożonych głównie z piasku lub mieszkanki piasku i żwiru. Są one wykorzystywane jako piasek budowlany i drogowy, który przeznacza się na zaspokojenie lokalnych potrzeb. Złoża te znajdują się w miejscowości Klempicz na południu gminy. Udokumentowane złożo piasków Stajkowo II determinuje dalszy rozwój bazy surowcowej. Jednakże, obecnie jest on eksploatowany. Ponadto, na obszarze gminy zostały udokumentowane złoża torfu i gytii, znajdujące się w rejonach: Krucz – Lubasz – Stajkowo, Klempicz – Tarnówko, Elźbiecin, Lubasz – Brzeźno. Możliwości eksploatacji tych surowców są znacznie ograniczone, ze względu na położenie w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Na obszarze objętym projektem planu nie występują złoża kopalin. Zgodnie z danymi PIG wynika, że w granicach opracowania nie znajduje się również otwór hydrogeologiczny ani wiertniczy. Jednakże, powyższe otwory są zlokalizowane w bliskim sąsiedztwie z obszarem opracowania. Najbliższy otwór wiertniczy znajduje się w odległości około 45 metrów w kierunku północnym od terenu objętego planem. Jednocześnie, najbliższy otwór hydrogeologiczny jest zlokalizowany w odległości 100 metrów od granicy działek.

2.4. Warunki wodne

Wody powierzchniowe

Gmina Lubasz położona jest częściowo w regionie wodnym Noteci, w zlewni Noteci, będących obszarem działania Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Bydgoszczy. Pozostała część gminy zlokalizowana jest w regionie wodnym Warty, stanowiącym obszar działań Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Poznaniu. Największym dopływem Noteci na terenie objętym opracowaniem jest rzeka Gulczanka, przepływająca przez centralną część gminy. Główne zbiorniki wodne gminy to jeziora Kruteckie oraz Duże (Lubaskie). W najbliższej odległości od obszaru opracowania jest zlokalizowane Jezioro Duże, które jest położone we wschodniej części wsi Lubasz. Zbiornik wodny ma powierzchnię 41,5 ha i maksymalną głębokość 11,4 m. Odległość od Jeziora Dużego do terenu objętego opracowaniem jest równa około 100 metrów.

Na obszarze opracowania projektu planu nie jest zlokalizowany żaden zbiornik ani ciek wodny.

Monitoring stanu wód, prowadzony jest według tzw. Ramowej Dyrektywy Wodnej. Obecnie przedmiotem badań monitoringowych jakości wód powierzchniowych są jednolite części wód powierzchniowych (JCW). Pojęcie to, wprowadzone przez Ramową Dyrektywę Wodną, oznacza oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych taki jak: jezioro, zbiornik, strumień, rzeka lub kanał, część strumienia, rzeki lub kanału, wody przejściowe lub pas wód przybrzeżnych.

Teren opracowania planu zlokalizowany jest w granicach jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) rzecznych „Gulczanka” o kodzie RW600010188769¹. Status określa się jako naturalna część wód.

Ocena stanu na podstawie Raportu z klasyfikacji i oceny stanu jednolitych części wód powierzchniowych na podstawie danych z lat 2019-2024 opublikowanego przez GIOŚ w dniu 30 września 2025 roku wykazała:

- Stan/potencjał ekologiczny - umiarkowany stan ekologiczny
- Wskaźniki determinujące stan/ potencjał ekologiczny – ichtiofauna, azot azotanowy, azot ogólny fosfor fosforanowy (V)
- Stan chemiczny - stan chemiczny poniżej dobrego
- Wskaźniki determinujące stan chemiczny - benzo(a)piren w wodzie,

¹ https://wody.isok.gov.pl/imap_kzgw/?gpmmap=gpPGW

- Stan (ogólny) - zły stan wód.

Dodatkowo, ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego dla JCWP o kodzie RW600010188769 została określona jako zagrożona, co jest związane z rozwojem obszarów zurbanizowanych oraz odpływem miejskim. Do głównej presji troficznej należy nawożenie oraz depozycja.

Wody podziemne

Wody gruntowe na terenie gminy występują na różnych głębokościach i osiągają różne miąższości. Jest to zależne od budowy geologicznej i sposobu ułożenia warstw nieprzepuszczalnych. W obrębie utworów czwartorzędowych można wyróżnić dwie główne warstwy wodonośne:

- pierwszą stanowią piaski, żwiry wodnolodowcowe i piaski zastoiskowe zlodowacenia północnopolskiego oraz górny poziom utworów zlodowacenia środkowopolskiego i lokalnie występujące piaski i żwiry rzeczne interglacjału eemskiego – poziom ten nie jest ciągły,
- drugi poziom stanowią piaski i żwiry rzeczne interglacjału mazowieckiego oraz dolny poziom piasków i żwirów zlodowacenia środkowopolskiego. Poziom ten przechodzi w warstwy piasków i żwirów z okresu trzeciorzędu (mioceńskiego), tworząc wspólny poziom wodonośny obejmujący okres czwartorzędu i trzeciorzędu. Zazwyczaj warstwa wodonośna jest dobrze odseparowana od innych warstw geologicznych.

Udokumentowane utwory trzeciorzędowe dotyczą warstw stropowych miocenu i pliocenu. Poziom mioceński wykształcił się do postaci zespołu warstw piaszczystych przewarstwionych iłami, mułkami i węglami brunatnymi. Jest on osadzony na głębokości poniżej 50 m, czasem w strefie 150-200 m. Doliny rzek oraz głębokie rynny jeziorne stanowią strefy drenażu. Utwory pochodzące z pliocenu tworzą jedynie lokalne poziomy wodonośne o niewielkiej miąższości. Zazwyczaj są to wodonośne warstwy mioceńskie, które występują pod dużym ciśnieniem hydrostatycznym a ich zwierciadła zalegają na głębokości do 15 m ppt. Zasoby wód z okresu trzeciorzędu w kat. „B” w poszczególnych studniach wynoszą najczęściej od 20 do 50 m³/h.

Na przedmiotowym terenie nie występują ujęcia wód podziemnych.

Północna część gminy Lubasz znajduje się w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 138 „Pradolina Toruńsko–Eberswaldzka”. Natomiast część południowa leży w obrębie GZWP nr 146 „Subzbiornik Jezioro Bytyńskie – Wronki – Trzciel”. Obszar objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego położony jest poza granicami obu tych zbiorników.

Przedmiotowy teren położony jest na obszarze Jednolitej Części Wód Podziemnych GW600034 nr 34. Zgodnie z oceną jakości wód podziemnych w punktach pomiarowych w ramach monitoringu jakości wód podziemnych – monitoringu diagnostycznego w 2022 r. (wg badań PIG), przeprowadzono w punkcie monitoringowym w miejscowości Zofiowo, w gminie wiejskiej Czarnków, zlokalizowanym na obszarze JCWPd nr 34, najbliższej terenu opracowania planu, wykazały IV klasę jakości. W monitoringach operacyjnych z 2023 roku oraz 2024 roku nie przeprowadzono pomiarów dla JCWPd nr 34.

Ocena stanu wód podziemnych prowadzona jest na zasadach określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 2148).

Zgodnie z rozporządzeniem IV klasa to wody niezadawalającej jakości, w których wartości elementów fizykochemicznych: są podwyższone w wyniku naturalnych procesów zachodzących w wodach podziemnych, wskazują na wyraźny wpływ działalności człowieka.

Zgodnie z informacjami zawartymi w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” stan chemiczny i ilościowy wód podziemnych JCWPd nr 34 został określony jako dobry. Jednocześnie, ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego została określona jako niezagrażona. Głębokość do pierwszego poziomu wodonośnego na obszarze projektu planu wynosi < 5m.

2.5. Gleby

Gleby występujące na terenie gminy Lubasz cechują się dużym zróżnicowaniem, wynikającym z odmiennych procesów glebotwórczych, zróżnicowanej rzeźby terenu oraz warunków wilgotnościowych podłoża. Na ich charakter wpływa również roślinność oraz działalność człowieka. Z uwagi na właściwości i warunki przyrodnicze, gleby te klasyfikuje się według klas bonitacyjnych, które odzwierciedlają ich przydatność rolniczą. Klasy te ustala się oddzielnie dla gruntów ornych i użytków zielonych.

Na obszarze gminy dominują gleby płowe, występujące głównie na terenach pokrytych glinami zwałowymi, glinami piaszczystymi oraz glinami przykrytymi warstwą piasku. Są to gleby dobrej jakości, zaliczane do III i IV klasy bonitacyjnej, należące do kompleksu żytniego dobrego i bardzo dobrego. Na glebach piaszczystych oraz silnie spiaszczonych glinach występują gleby rdzawe, słabsze, zaliczane do V i VI klasy bonitacyjnej. Przypisane są one do najslabszych kompleksów rolniczych. Wzdłuż cieków wodnych i zbiorników wodnych występują gleby torfowe, natomiast w miejscach okresowego osadzania się mułów — mady. Oba typy gleb są żyzne i zaliczane do IV klasy bonitacyjnej oraz kompleksu żytniego dobrego.

W granicach obszaru występują grunty orne – RIVa (gleby orne średniej jakości, lepsze). Plony roślin na tych gruntach w znacznym stopniu uzależnione są od ilości i rozkładu opadów atmosferycznych, szczególnie w okresie wegetacyjnym. Gleby te nieraz występują w gorszych położeniach w rzeźbie terenu, na większych spadkach i często narażone są na erozję wodną.

2.6. Flora i fauna

Według podziału geobotanicznego Polski (J.M. Matuszkiewicz)², dokonanej na podstawie typologii struktury naturalnych krajobrazów roślinnych (podokręgi i okręgi), a także na inwentarzu zespołów roślinnych i jednostek niższych (krainy i podkrainy) i uwzględniając główne typy zbiorowisk klimaksowych (działy), gmina Lubasz leży w Podprowincji Środkowoeuropejskiej Właściwej, w Dziale Brandenbursko-Wielkopolskim (B.), w Krainie Notecko-Lubuskiej (B.1.), w Okręgu Borów Noteckich (B.1.2.) oraz w Okręgu Chodzieskim (B.1.3). Podokręgi w granicach gminy to: Puszczy Noteckiej (B.1.2.d), Obrzycki (B.1.2.e), Czarnkowski (B.1.3.a) oraz Połajewski (B.1.3.b). W Dziale Brandenbursko-Wielkopolskim występują krainy o przewadze zbiorowisk środkowoeuropejskich, takich jak środkowoeuropejskie grądy i dąbrowy acydofilne.

Obszar gminy Lubasz wyróżnia się dużym potencjałem przyrodniczym, co jest związane ze znaczną powierzchnią lasów, które zajmują około 47% jej terytorium. W strukturze siedlisk leśnych dominują siedliska borowe, w szczególności bory świeże (Bśw.) i bory mieszane świeże (BMśw). Stanowią one około 90% wszystkich siedlisk leśnych. Wysokie walory przyrodnicze gminy wynikają również z obecności licznych obszarowych form ochrony przyrody. Największym kompleksem leśnym na terenie gminy jest Puszcza Notecka, która wchodzi w skład obszaru chronionego krajobrazu. Jej roślinność występuje na sandrach, piaskach rzecznych, terasach akumulacyjnych oraz rozległych terenach wydmych. Ponadto na terenie gminy występują łąki i pastwiska, a także roślinność szuwarowa w rejonie jezior. Część tych użytków zielonych oraz obszarów rolnych z enklawami zakrzewień i zadrzewień znajduje się w granicach obszaru chronionego krajobrazu „Dolina Noteci”.

Na obszarze gminy występuje wiele gatunków roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną prawną. Do chronionych gatunków roślin na terenie gminy należą m.in. bluszcz pospolity, sasanka łąkowa, grzybień biały, grażel żółty, storczyk szerokolistny, kocanka piaskowa, konwalia majowa, rosiczka i chrobotek. Na obszarach objętych opracowaniem nie stwierdzono występowania roślin i grzybów chronionych na podstawie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie

² Matuszkiewicz J. M. 2008. Regionalizacja geobotaniczna Polski. IGIPZ PAN, Warszawa.

ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409) oraz rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408).

Obszar opracowania można zaliczyć do siedliska głównie antropogenicznego. Teren objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego jest głównie zagospodarowany przez trawy oraz zieleń przydomową.

Na terenie objętym projektem planu nie stwierdzono występowania chronionych siedlisk przyrodniczych. Obszar objęty opracowaniem nie jest położony na mapach korytarzy ekologicznych.

2.7. Formy ochrony przyrody

Na obszarze gminy Lubasz występują formy ochrony przyrody określone na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. 2026 poz. 13 ze zm.) tj. obszary chronionego krajobrazu, obszary Natura 2000, pomniki przyrody czy użytki ekologiczne.

Teren gminy Lubasz częściowo wchodzi w skład dwóch obszarów sieci Natura 2000: Obszar Specjalnej Ochrony Puszcza Notecka (PLB300015) oraz Specjalny Obszar Ochrony Dolina Noteci (PLH300004). Pierwszy z nich należy do obszarów specjalnej ochrony ptaków. Teren jest znaczącym środowiskiem życia i lęgów rzadkich gatunków ptaków oraz ostoją podczas migracji, z co najmniej 30 gatunkami lęgowymi gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 11 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). Przedmiotem ochrony obszaru Natura 2000 Puszcza Notecka PLB300015 (zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych) jest 25 gatunków ptaków. Drugi z nich przynależy do specjalnych obszarów ochrony siedlisk, obejmując fragment doliny Noteci. Znajdują się w nim głównie torfowiska niskie, z fragmentami zalewowych łąk i trzcinowisk. Przedmiotem ochrony jest 14 typów siedlisk przyrodniczych. Bezpośrednio do północnej granicy gminy przylega Obszar Specjalnej Ochrony Nadnoteckie Łęgi PLB300003.

Obszar chronionego krajobrazu „Dolina Noteci” obejmuje granicami obszar opracowania. Obszar jest w większości zajęty przez torfowiska niskie, pokryte zalewowymi łąkami i trzcinowiskami. Teren przecinają liczne kanały i rowy odwadniające. Częste są starorzecza i wypełnione wodą doły potorfowe. Miejscami występują rozległe płaty łągów. Łąki są intensywnie użytkowane. Obszar częściowo pokrywa się z ważną ostoją ptasią o randze europejskiej. Występuje tu 22 gatunki ptaków z załącznika I Dyrektywy Ptasiej. Obszar obejmuje bogatą mozaikę siedlisk z załącznika I Dyrektywy Siedliskowej (11 typów), z priorytetowymi lasami lęgowymi i dobrze zachowanymi kompleksami łąkowymi. Notowano tu 8 gatunków załącznika II Dyrektywy Siedliskowej.

Obszar objęty opracowaniem znajduje się jednak poza granicami obszarów Natura 2000. Najbliższym obszarem Natura 2000 jest położony w odległości ok. 2,3 km Specjalny Obszar Ochrony Dolina Noteci (PLH300004). Jednakże, obszar chronionego krajobrazu „Dolina Noteci” obejmuje granicami obszar opracowania. Obszar jest w większości zajęty przez torfowiska niskie, pokryte zalewowymi łąkami i trzcinowiskami. Teren przecinają liczne kanały i rowy odwadniające. Częste są starorzecza i wypełnione wodą doły potorfowe. Miejscami występują rozległe płaty łągów. Łąki są intensywnie użytkowane. Obszar częściowo pokrywa się z ważną ostoją ptasią o randze europejskiej. Występuje tu 22 gatunki ptaków z załącznika I Dyrektywy Ptasiej. Obszar obejmuje bogatą mozaikę siedlisk z załącznika I Dyrektywy Siedliskowej (11 typów), z priorytetowymi lasami lęgowymi i dobrze zachowanymi kompleksami łąkowymi. Notowano tu 8 gatunków załącznika II Dyrektywy Siedliskowej. W granicach obszaru gminy znajduje się również obszar chronionego krajobrazu „Puszcza Notecka” oraz użytki ekologiczne, m.in. Nad Strugą, Ptaszyniec, Pod Grodziskiem, Dębska Łąka, Ostoja, Bagienko, Bobrowisko, Trzęsawisko, Uroczysko. W bliskim sąsiedztwie z obszarem objętym projektem planu jest wieloobiektowy pomnik przyrody, będący płatanem klonolistnym oraz jesionem wyniosłym. Zostały one ustanowione pomnikiem przyrody na mocy Komunikatu Wojewody Piłskiego z 24 czerwca 1982 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody (Dz. Urz. Wojewódzkiej Rady Narodowej w Pile Nr 10, poz. 27). Pomnik przyrody jest zlokalizowany w odległości 250 metrów od granic terenu opracowania.

2.8. Dziedzictwo kulturowe i zabytki

Na terenie objętym opracowaniem jest zlokalizowane zewidencjonowane stanowisko archeologiczne - obszar AZP 43-24/39, ujęte w wojewódzkiej oraz gminnej ewidencji zabytków.

2.9. Klimat lokalny

Klimat gminy Lubasz, podobnie jak całego Niżu Polskiego, kształtowany jest przez oddziaływanie zarówno wpływów oceanicznych, jak i kontynentalnych. Zgodnie z regionalizacją rolniczo-klimatyczną Polski autorstwa R. Gumińskiego, obszar ten należy do dzielnicy nadnoteckiej (VI). Charakteryzuje się ona roczną sumą opadów w przedziale 475–500 mm oraz około 160 dniami pochmurnymi w ciągu roku. Średnia roczna temperatura powietrza wynosi 7,7°C. Na tym obszarze występuje od 35 do 50 dni mroźnych oraz około 107 dni z przymrozkami. Pokrywa śnieżna utrzymuje się średnio przez 38–50 dni, natomiast okres wegetacyjny trwa od 210 do 215 dni.

Na klimat lokalny istotny wpływ ma podmokła pradolina Noteci, położona na terenie gminy Czarnków, na północ od omawianego obszaru. Bliskość pradoliny oraz przepływającej przez nią rzeki Gulczanki przyczynia się do zwiększonej wilgotności powietrza w czasie upałów oraz częstszego występowania mgieł. Obserwuje się tu także zjawiska inwersji termicznej, polegające na spływie chłodnego powietrza z wyżej położonych terenów do dna doliny. Dodatkowo, na otwartych i równinnych terenach rolniczych odczuwalne są silniejsze podmuchy wiatru.

2.10. Jakość powietrza

Monitoring zmian jakości powietrza wraz z oceną poziomu substancji w powietrzu prowadzony jest na przedmiotowym obszarze przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska Departament Monitoringu Środowiska. W roku 2025 opublikowano „Roczną ocenę jakości powietrza w województwie wielkopolskim. Raport wojewódzki za rok 2024”. Zgodnie z załącznikiem do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647 ze zm.) wieś Lubasz należy do strefy wielkopolskiej. Wynikiem oceny, zarówno pod kątem kryteriów dla ochrony zdrowia jak i kryteriów dla ochrony roślin, dla wszystkich substancji podlegających ocenie, jest zaliczenie strefy do jednej z poniższych klas:

1) w klasyfikacji podstawowej:

- do klasy A – jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych,
- do klasy C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny lub poziomy docelowy powiększony o margines tolerancji a w przypadku, gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalny lub poziomy docelowy.

2) w klasyfikacji dodatkowej:

- do klasy A1 – brak przekroczenia poziomu dopuszczalnego dla pyłu PM_{2,5} – dla fazy II tj. ≤20 µg/m³,
- do klasy C1 – przekroczenie poziomu dopuszczalnego dla pyłu PM_{2,5} – dla fazy II tj. >20 µg/m³,
- do klasy D1 – jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego,
- do klasy D2 – jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.

Dodatkową klasyfikację wprowadzono na potrzeby raportowania do Komisji Europejskiej.

Zaliczenie strefy do określonej klasy zależy od stężeń zanieczyszczeń występujących na jej obszarze i wiąże się z wymaganiami dotyczącymi działań na rzecz poprawy jakości powietrza lub na rzecz utrzymania tej jakości.

W efekcie oceny przeprowadzonej dla roku 2024 roku, w zakresie dwutlenku siarki, tlenków azotu oraz ozonu, strefę wielkopolską zaliczono do klasy A. W klasyfikacji dodatkowej w odniesieniu do poziomu celu długoterminowego dla ozonu strefie przypisano klasę D2.

Pod kątem ochrony zdrowia strefę wielkopolską sklasyfikowano:

- dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, benzenu, tlenku węgla oraz poziomu ołowiu, arsenu, kadmu, niklu w pyłe PM10 – w klasie A,
- dla pyłu zawieszonego PM10 – w klasie A,
- dla pyłu PM2,5 z uwzględnieniem poziomu dopuszczalnego II fazy – ochrona zdrowia ludzi – w klasie A1,
- dla pyłu PM2,5 z uwzględnieniem poziomu dopuszczalnego I fazy – ochrona zdrowia ludzi – w klasie A,
- dla benzo(a)pirenu - w klasie C - ze względu na przekroczenia poziomu docelowego.

W ramach oceny wykonano również dodatkową klasyfikację wyznaczając:

- dla ozonu klasę A ze względu na brak przekroczenia poziomu docelowego,
- dla ozonu klasę D2 w odniesieniu do celu długoterminowego.

Należy podkreślić, że stężenia pyłu PM10 wykazują wyraźną zmienność sezonową – przekroczenia dotyczą tylko sezonu zimnego (grzewczego).

Zaliczenie strefy do klasy C dla danego zanieczyszczenia nie oznacza złej sytuacji na terenie całej strefy a jest jedynie sygnałem, że w strefie istnieją obszary wymagające podjęcia i prowadzenia działań na rzecz poprawy jakości powietrza pod kątem rozważanego zanieczyszczenia.

Zgodnie z zasadami oceny rocznej, klasę strefy dla danego zanieczyszczenia określa się na podstawie jego stężeń występujących w rejonach potencjalnie najbardziej zanieczyszczonych rozważaną substancją. W rezultacie, nawet obszar przekroczeń wartości normatywnych zanieczyszczenia o małym zasięgu decyduje o wyniku klasyfikacji całej strefy (nawet o dużej powierzchni).

Zaliczenie strefy do klasy C dla danego zanieczyszczenia oznacza konieczność wyznaczenia obszarów przekroczeń i zakwalifikowanie strefy do opracowania programów ochrony powietrza. Uchwałą Nr XXI/391/20 z dnia 13 lipca 2020 r. Sejmik Województwa Wielkopolskiego przyjął Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2020 r. poz. 5954).

2.11. Klimat akustyczny

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112), dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu wyrażone są:

- wskaźnikami L_{AeqD} - równoważny poziom dźwięku A dla pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 22⁰⁰) oraz L_{AeqN} - równoważny poziom dźwięku A dla pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰), które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby,
- wskaźnikami L_{DWN} - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich dób w roku, z uwzględnieniem pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 18⁰⁰), pory wieczoru (rozumianej jako przedział czasu od godz. 18⁰⁰ do godz. 22⁰⁰) oraz pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰) oraz L_N - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy w roku (rozumianych jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do

godz. 6⁰⁰), które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem.

Zgodnie z ww. rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r., w przypadku hałasów pochodzących od dróg i linii kolejowych dopuszczalny poziom hałasu dla wskaźnika długookresowego L_{DWN} (poziom dziennie-wieczorno-nocny) wynosi – w zależności od przeznaczenia terenu – od 50 dB do 70 dB, natomiast dla wskaźnika L_N (długookresowy poziom hałasu w porze nocy) od 45 dB do 65 dB. W odniesieniu do pojedynczej doby ustalono wartość dopuszczalną równoważnego poziomu hałasu L_{AeqD} w porze dnia równą od 50 dB do 68 dB, natomiast wartość równoważnego poziomu hałasu w porze nocy (L_{AeqN}) wynosi od 45 dB do 60 dB. Spełnienie powyższych wymogów, określonych rozporządzeniem Ministra Środowiska nie gwarantuje stworzenia mieszkańcom warunków, w których nie występuje uciążliwe oddziaływanie hałasu. Przyjęte standardy podyktowane są realnymi możliwościami ograniczania hałasów komunikacyjnych.

Klimat akustyczny omawianego obszaru jest kształtowany przez bezpośredni dostęp do drogi publicznej o numerze N215, która jest zlokalizowana wzdłuż wschodniej granicy terenu objętego opracowaniem. Jednakże, warto podkreślić, że natężenie hałasu generowanego przez samochody charakteryzuje się zmiennością w ciągu doby. Jest ono większe w porze dziennej, a w porze nocnej ulega znacznemu zmniejszeniu.

3. Informacja o zawartości i głównych celach projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

3.1. Cel opracowania projektu planu

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zadaniem miejscowego planu jest ustalenie przeznaczenia terenów, sposób ich zagospodarowania i zabudowy, uwzględniając przy tym ład przestrzenny oraz dostosowanie struktury zabudowy i intensywności zagospodarowania do uwarunkowań przyrodniczych i przestrzennych obszaru objętego planem oraz otoczenia.

Przedmiotowy projekt planu został sporządzony w związku z podjęciem przez Radę Gminy Lubasz uchwały o Nr X/90/2025 z dnia 25 marca 2025r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze działek nr 202/99, 202/100 i 202/101 położonych w Lubasz. Celem opracowania jest ustalenie nowego przeznaczenia oraz warunków zabudowy, a także zasad zagospodarowania terenu, które będą zgodne z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Lubasz oraz będą wpisywać się w założenia zrównoważonego rozwoju.

3.2. Ustalenia projektu planu

Ustala się następujące przeznaczenie terenu: teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej, oznaczony na rysunku planu symbolem **1MNW**.

W zakresie zasad ochrony i kształtowania ład przestrzennego ustala się:

- 1) nakaz sytuowania budynków, w tym kondygnacji podziemnych, z uwzględnieniem wyznaczonej na rysunku planu nieprzekraczalnej linii zabudowy;
- 2) dopuszczenie lokalizacji dojazdów, sieci i urządzeń infrastruktury technicznej;
- 3) zakaz sytuowania tymczasowych obiektów budowlanych i urządzeń niezwiązanych lub kolidujących z funkcją terenu, z wyłączeniem odstępstw dopuszczonych zapisami niniejszego planu.

W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz zasad kształtowania krajobrazu ustala się:

- 1) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko z wyłączeniem inwestycji celu publicznego, w rozumieniu przepisów odrębnych;
- 2) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych, z wyłączeniem inwestycji celu publicznego;
- 3) nakaz uwzględnienia położenia terenu w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu "Dolina Noteci" PLH300004, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 4) nakaz zachowania na terenie **1MNW** dopuszczalnych poziomów hałasu wymaganych dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ustala się następujące zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej:

- 1) strefy ochrony konserwatorskiej zewidencjonowanego stanowiska archeologicznego nr AZP 43-24/39, ujętego w wojewódzkiej i w gminnej ewidencji zabytków, w granicach których określa się nakaz prowadzenia badań archeologicznych i uzyskania pozwolenia konserwatorskiego na prowadzenie prac ziemnych i realizację inwestycji związanych z zabudowaniem i zagospodarowaniem terenu, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 2) lokalizację stref ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych określonych w pkt 1 zgodnie z rysunkiem planu;
- 3) na terenie wyznaczonej strefy ochrony konserwatorskiej zewidencjonowanego stanowiska archeologicznego nr AZP 43-24/39 dopuszcza się działalność inwestycyjną z zachowaniem przepisów szczególnych;
- 4) w przypadku odkrycia podczas robót ziemnych przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, iż jest on zabytkiem zastosowanie mają przepisy odrębne.

Nie ustala się wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych.

Dla terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej oznaczonego symbolem **1MNW**, ustala się następujące zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej;
- 2) w uzupełnieniu zabudowy określonej w pkt 1 dopuszcza się lokalizację budynków garażowo-gospodarczych oraz wiat;
- 3) wskaźnik intensywności zabudowy: od 0,0 do 0,9, przy czym wskaźnik nadziemnej intensywności zabudowy od 0,01 do 0,6;
- 4) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej – 50% powierzchni działki;
- 5) maksymalny udział powierzchni zabudowy – 30% powierzchni działki;
- 6) wysokość budynków zabudowy jednorodzinnej wolnostojącej:
 - a) do 2 kondygnacji nadziemnych,
 - b) nie więcej niż 9,0 m;
- 7) wysokość budynków garażowo-gospodarczych:
 - a) 1 kondygnacja nadziemna,
 - b) nie więcej niż 6,0 m;
- 8) wysokość wiat: nie więcej niż 6,0 m;
- 9) wysokość budowli: nie więcej niż 6,0 m;
- 10) dopuszcza się lokalizację kondygnacji podziemnych;
- 11) geometrię dachów: dachy płaskie o kącie nachylenia połaci dachu do 12° lub dachy strome dwuspadowe lub wielospadowe, o kącie nachylenia połaci dachu od 25° - 45°;
- 12) nakaz zastosowania dla dachów stromych dachówki, materiału dachówkopodobnego lub blachy;

- 13) nakaz zapewnienia wymaganych miejsc do parkowania na działce: w liczbie nie mniejszej niż 2 miejsca do parkowania na jeden lokal mieszkalny;
- 14) dopuszcza się lokalizację wymaganych miejsc do parkowania w budynkach garażowo-gospodarczych;
- 15) w przypadku wydzielenia lokalu użytkowego: nakaz realizacji na działce miejsc przeznaczonych do parkowania pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową w liczbie nie mniejszej niż 1;
- 16) minimalną powierzchnię nowo wydzielanych działek: 700 m², przy czym dopuszcza się wydzielenie działek o powierzchni mniejszej niż 700 m² wyłącznie dla obiektów infrastruktury technicznej;
- 17) obsługę komunikacyjną terenu **1MNW** z drogi publicznej zlokalizowanej poza granicami planu, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Nie ustala się granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa.

1. W zakresie szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości ustala się:
 - 1) minimalną powierzchnię działki – 700 m²;
 - 2) minimalną szerokość frontu działki – 18 m;
 - 3) kąt położenia granic działek w stosunku do pasa drogowego przyległej drogi od 70° do 110°.
2. Nie wyznacza się granic obszarów wymagających przeprowadzenia scaleń i podziałów nieruchomości w rozumieniu przepisów odrębnych.

W zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu, w tym zakazu zabudowy ustala się:

- 1) nakaz uwzględnienia w zagospodarowaniu i zabudowie terenu ograniczeń wynikających z odległości technicznych od sieci infrastruktury technicznej, zgodnie z przepisami odrębnymi³;
- 2) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących pogorszyć istniejące stosunki wodne na działkach sąsiednich;
- 3) nakaz zastosowania rozwiązań zamiennych w przypadku wystąpienia kolizji inwestycji z urządzeniami drenażu melioracyjnego.

Nie ustala się zasad w modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji.

W zakresie modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej ustala się:

- 1) nakaz powiązania sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym oraz zapewnienie dostępu do sieci, zgodnie z przepisami odrębnymi⁴;

³ W § 11 pkt 1 mowa o przepisach odrębnych, tj. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, a także o wymaganiach dotyczących projektowania i budowy elementów infrastruktury technicznej określonych w polskich normach (PE-EN).

⁴ W § 13, pkt. 1, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10 mowa o przepisach odrębnych, tj. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

- 2) dopuszczenie rozbiórki, budowy, przebudowy, rozbudowy i remontu sieci urządzeń infrastruktury technicznej oraz przyłączy do infrastruktury technicznej;
- 3) nakaz zapewnienia przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę do zewnętrznego gaszenia pożarów oraz dróg pożarowych, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 4) w zakresie zaopatrzenia w wodę: z sieci wodociągowej, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych;
- 5) w zakresie odprowadzania ścieków bytowych: do sieci kanalizacji sanitarnej, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych;
- 6) zagospodarowanie i odprowadzanie wód opadowych i roztopowych zgodnie z przepisami odrębnymi, z dopuszczeniem:
 - a) odprowadzania do sieci kanalizacji deszczowej,
 - b) lokalizacji urządzeń wodnych i innych obiektów służących retencjonowaniu wody na działce budowlanej,
 - c) stosowania rozwiązań opóźniających spływ powierzchniowych wód opadowych;
- 7) w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną: z istniejącej lub projektowanej sieci elektroenergetycznej lub z indywidualnych źródeł energii, zgodnie z przepisami odrębnymi, z uwzględnieniem zapisów pkt 10;
- 8) zasilanie w energię gazową z sieci gazowej lub zbiornikowych instalacji gazowych;
- 9) w zakresie zaopatrzenia w ciepło: zaopatrzenie w ciepło z sieci ciepłowniczej lub z gazu, energii elektrycznej albo z odnawialnych źródeł energii, z uwzględnieniem zakazów i ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, zgodnie z przepisami odrębnymi, z uwzględnieniem zapisów pkt 10⁵;
- 10) dopuszczenie zaopatrzenia w energię elektryczną lub ciepło z odnawialnych źródeł energii zgodnie z przepisami odrębnymi oraz z zastrzeżeniem pozostałych ustaleń planu, z wyłączeniem:
 - a) elektrowni wiatrowych o mocy większej niż moc mikroinstalacji,
 - b) biogazowni;
- 11) w zakresie telekomunikacji dopuszczenie lokalizacji węzłów telekomunikacyjnych i szafek kablowych ze swobodnym dostępem z drogi publicznej;
- 12) postępowanie z odpadami w sposób zgodny z przepisami odrębnymi.

3.3. Powiązania z innymi dokumentami

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustalenia planu w zakresie tekstowym i graficznym muszą być powiązane z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, który to dokument określa politykę przestrzenną gminy, w tym zasady zagospodarowania przestrzennego jej poszczególnych części. Miejscowy plan zostaje uchwalony po wcześniejszym stwierdzeniu jego zgodności ze studium przez Radę Gminy.

Zgodnie z uchwałą Nr VI/52/2024 Rady Gminy Lubasz z dnia 29 października 2024r. w sprawie uchwalenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Lubasz, obszar

⁵ § 13 pkt 9 i 10 mowa o przepisach odrębnych, tj. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, Uchwała Nr XXXIX/941/17 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia, na obszarze województwa wielkopolskiego, ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, (zmieniona Uchwałą NR XXXVI/700/21 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 29 listopada 2021 r.)

objęty opracowaniem planu jest oznaczony jako teren o wiodącej funkcji mieszkaniowej jednorodzinnej. W projekcie planu wyznaczono tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej, co jest zgodne z ustaleniami obowiązującego Studium.

Obecnie na terenie opracowania obowiązuje również miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wsi Lubasz, podjęty uchwałą Nr XIX/252/05 z dnia 30 czerwca 2005 roku. Na podstawie jego ustaleń, obszar objęty projektem planu jest oznaczony symbolem R – teren rolniczy. Jednakże, została podjęta uchwała Nr VIII/70/2024 Rady Gminy Lubasz z dnia 17 grudnia 2024 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze działek nr 202/101 i 202/102 z inicjatywy mieszkańca. Uchwała miała na celu opracowanie planu zagospodarowania terenu na obszarze nieruchomości należących do wnioskodawcy. Od powyższego podjęcia ustawy odstąpiono w uchwale Nr X/89/2025 Rady Gminy Lubasz z dnia 25 marca 2025 roku ze względu na omyłkowe wpisanie podczas przygotowywania projektu uchwały numeru działki 202/102, która nie należy do wnioskodawcy.

Plan przewiduje również zgodność z uchwałą nr V/70/19 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 25 marca 2019 r. w sprawie uchwalenia Planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego wraz z Planem zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Poznania (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2019 r. poz. 4021), w której zawarto kierunki polityki przestrzennej na szczeblu województwa.

Plan przewiduje również zgodność z uchwałą Nr XXXIX/941/17 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia, na obszarze województwa wielkopolskiego, ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz. Urz. Woj. Wlkp. poz. 8807), zmienioną uchwałą nr XXXVI/700/21 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 29 listopada 2021 r.

3.4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu

Na obszarze objętym planem obowiązują ustalenia uchwały Nr XIX/252/05 z dnia 30 czerwca 2005 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Lubasz, na podstawie którego działki ewidencyjne o numerach 202/99, 202/100 i 202/101 są przeznaczone na cele rolnicze. Jednakże, Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego podjęte uchwałą Nr VI/52/2024 Rady Gminy Lubasz z dnia 29 października 2024r. oznacza ten obszar jako teren o wiodącej funkcji mieszkaniowej jednorodzinnej. Ustalenia projektowanego planu, mającego na celu ustalenie dla obszaru nowego przeznaczenia oraz warunków zabudowy i zasad zagospodarowania przyczynią się do efektywnego i odpowiedzialnego zagospodarowania terenu, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju. Mimo, że obszar jest położony w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dolina Noteci”, realizacja ustaleń projektu planu może być korzystna dla obszarowej formy ochrony przyrody. Zapisy uchwały oraz projekt planu zostały ustalone w taki sposób, aby doprowadzić do ograniczenia rozlewania zabudowy na tereny cenne przyrodniczo i na tereny cenne krajobrazowo. Jednocześnie, w przypadku braku realizacji ustaleń analizowanego projektu planu, przekształcenia środowiska przyrodniczego będą następować w wyniku realizacji inwestycji na podstawie decyzji o warunkach zabudowy.

Realizacja ustaleń obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego może wiązać się z przekształceniami powierzchni terenu i krajobrazu, a także z emisją zanieczyszczeń do powietrza wynikającą ze spalania paliw wykorzystywanych do ogrzewania budynków, emisją spalin z pojazdów użytkowników terenu oraz zwiększoną emisją hałasu komunikacyjnego. Jednakże prowadzenie działań inwestycyjnych zgodnie z zapisami planu jest korzystne z punktu widzenia ładu przestrzennego i ochrony środowiska. Plan uwzględnia szereg istotnych aspektów związanych z kształtowaniem przestrzeni oraz ochroną przyrody i krajobrazu. Zapisy dotyczące intensywności, parametrów urbanistycznych oraz form zabudowy mają na celu ograniczenie nadmiernego zagospodarowania terenu. Ponadto plan zawiera postanowienia dotyczące ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, które uniemożliwiają lokalizację przedsięwzięć mogących potencjalnie lub

znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego, zgodnych z przepisami odrębnymi oraz inwestycji dopuszczonych w planie.

4. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu

Ochrona środowiska związana jest z różnymi rodzajami ludzkiej aktywności i skupia się na takich zagadnieniach jak zanieczyszczenie powietrza, wód i gleb, gospodarce odpadami oraz takich zjawiskach jak utrata różnorodności biologicznej, wprowadzanie gatunków inwazyjnych czy genetycznie modyfikowanych.

Do istniejących problemów ochrony środowiska, istotnych z punktu widzenia projektu planu, należą:

- oddziaływanie na Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Noteci”
- obniżanie się poziomu wód podziemnych wskutek zwiększania się powierzchni terenów utwardzonych,
- przekroczenie wymaganych prawem norm jakości powietrza atmosferycznego, wymagające prowadzenia działań na rzecz utrzymania jakości lub poprawy warunków aerasanitarnych,
- zanieczyszczenie wód powierzchniowych i podziemnych, co jest skutkiem intensywnego rozwoju zabudowy,
- degradacja powierzchni ziemi związana z czynnościami budowlanymi, które będą towarzyszyć powstawaniu nowej zabudowy,
- oddziaływanie na krajobraz poprzez presję przestrzenną związaną z powstawaniem nowej zabudowy,
- niezadowolająca jakość wód JCWP, w granicach której znajduje się przedmiotowy obszar i konieczność osiągnięcia celów środowiskowych określonych dla JCWP,
- zwiększenie produkcji odpadów oraz zużycia energii.

Jednocześnie, należy podkreślić, że choć poprzez wzrost zabudowy wzrasta emisja zanieczyszczeń, to nowoczesne rozwiązania technologiczne i techniczne wpływają na ograniczenie wpływu substancji niepożądanych na środowisko (np. poprzez odpowiednią gospodarkę odpadami). Ponadto, wzrost świadomości ekologicznej mieszkańców oraz postępujący recykling odpadów również w mniejszym stopniu ogranicza negatywne skutki wzrostu produkcji odpadów.

5. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym oraz sposoby ich uwzględniania w projekcie planu

Do dokumentów rangi międzynarodowej ujmujących cele ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu miejscowego należą ratyfikowane przez Polskę konwencje międzynarodowe:

- Konwencja Genewska (1979) w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości mająca na celu ochronę człowieka i jego środowiska przed zanieczyszczeniem powietrza oraz dążenie do ograniczenia i stopniowego zmniejszania i zapobiegania zanieczyszczeniom powietrza, łącznie z transgranicznym zanieczyszczaniem powietrza na dalekie odległości,
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Rio de Janeiro, 1992), której głównym celem jest zapobieganie dalszym zmianom klimatu globalnego, ze szczególnym uwzględnieniem długoterminowego jego ocieplania na skutek wzrostu stężenia gazów cieplarnianych w atmosferze oraz Protokół z Kioto (1998) stanowiący uzupełnienie Konwencji klimatycznej,
- Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, sporządzona w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 78 poz. 706), której podstawowym celem jest ochrona prawa każdej osoby do życia w środowisku odpowiednim dla jej zdrowia.

Dla osiągnięcia celu w Konwencji określono działania w trzech obszarach dotyczących: zapewnienia społeczeństwu przez władze publiczne dostępu do informacji dotyczących środowiska, ułatwienia udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji mających wpływ na środowisko, rozszerzenia warunków dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska,

- Europejska Konwencja Krajobrazowa sporządzona we Florencji w 2000 roku ma na celu ochronę różnorodności krajobrazów europejskich, zarówno naturalnych jak i kulturowych, a także racjonalne zagospodarowanie i planowanie krajobrazu.

Akcesja Polski do Unii Europejskiej nałożyła na Polskę nowe obowiązki, wynikające z konieczności dostosowania prawa polskiego do regulacji unijnych. Ochrona środowiska wraz z Traktatem z Maastricht (1991) włączona została przez Wspólnoty Europejskie do spisu ich stałych zadań, dla których określono cele działań zapobiegawczych i regulujących. Obecnie prawo Unii Europejskiej regulujące ochronę środowiska liczy sobie kilkaset aktów prawnych, obejmujących dyrektywy, rozporządzenia, decyzje i zalecenia. Do priorytetów Unii Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska zaliczyć należy m.in. przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochronę różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczenia na zdrowie, a także lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych.

Do dokumentów ustanowionych na szczeblu wspólnotowym, formułujących cele ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia omawianego projektu planu, zaliczyć można:

- Dyrektywę 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko, której celem jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska i przyczynienie się do uwzględniania aspektów środowiskowych w przygotowaniu i przyjmowaniu planów i programów w celu wspierania stałego rozwoju, poprzez zapewnienie, że zgodnie z niniejszą dyrektywą dokonywana jest ocena wpływu na środowisko niektórych planów i programów, które potencjalnie mogą powodować znaczący wpływ na środowisko,
- Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, której celem jest ustalenie ram dla ochrony śródlądowych wód powierzchniowych, wód przejściowych, wód przybrzeżnych oraz wód podziemnych,
- Dyrektywa 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu, która ustanawia szczególne środki, określone w art. 17 ust. 1 i 2 dyrektywy 2000/60/WE, w celu zapobiegania i ochrony przed zanieczyszczeniem wód podziemnych,
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystsze powietrze dla Europy, która ma na celu m.in. utrzymanie jakości powietrza tam, gdzie jest ona dobra, oraz jej poprawę w pozostałych przypadkach.

Projekt planu respektuje zasady ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym poprzez wprowadzenie odpowiednich zapisów określających zasady ochrony środowiska i przyrody.

W odniesieniu do ustanowionego w Konwencji Genewskiej i Dyrektywie UE z dnia 21 maja 2008 r. celu ochrony człowieka i jego środowiska przed zanieczyszczeniem powietrza, w projekcie planu ustala się w zakresie zaopatrzenia w ciepło: zaopatrzenie w ciepło z sieci ciepłowniczej lub z gazu, energii elektrycznej albo z odnawialnych źródeł energii, z uwzględnieniem zakazów i ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, zgodnie z przepisami odrębnymi, z uwzględnieniem zapisów pkt 10 (pkt 10) dopuszczenie zaopatrzenia w energię elektryczną lub ciepło z odnawialnych źródeł energii zgodnie z przepisami odrębnymi oraz z zastrzeżeniem pozostałych ustaleń planu, z wyłączeniem: (a) elektrowni wiatrowych o mocy większej niż moc mikroinstalacji, (b) biogazowni.

W myśl Europejskiej Konwencji Krajobrazowej, której celem jest promowanie ochrony, gospodarki i planowania krajobrazu oraz organizowanie współpracy europejskiej w tym zakresie, opartej na wymianie doświadczeń, specjalistów i tworzeniu dobrej praktyki krajobrazowej, krajobraz jest ważnym elementem życia ludzi zamieszkujących w miastach i na wsiach, na obszarach zdegradowanych, pospolitych, jak również odznaczających się wyjątkowym pięknem. Ustalenia Konwencji wskazują na konieczność prowadzenia działań na rzecz zachowania i utrzymania ważnych lub charakterystycznych cech krajobrazu tak, aby ukierunkować i harmonizować zmiany, które wynikają z procesów społecznych, gospodarczych i środowiskowych.

Respektując zapisy Konwencji Krajobrazowej w projekcie planu zawarto ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania krajobrazu oraz ładu przestrzennego. Projekt wyznacza obszary, w granicach których możliwe jest sytuowanie budynków z uwzględnieniem nieprzekraczalnych linii zabudowy. Ponadto, określa maksymalne wartości poszczególnych parametrów zabudowy, w tym: wskaźnik intensywności zabudowy, wysokość budynków, geometria dachów. Przyjęte regulacje są wynikiem przyjętego założenia projektowego, mającego na celu rozwój zabudowy zgodnie z uwarunkowaniami przestrzennymi, architektonicznymi, społecznymi i przyrodniczymi.

Cele ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym zostały przeniesione do krajowych i lokalnych dokumentów i na ich podstawie są realizowane. Odpowiednie odniesienia są obecne w ustawodawstwie krajowym. Zgodnie z art. 14 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, polityka ochrony środowiska jest prowadzona na podstawie strategii rozwoju, programów i dokumentów programowych, o których mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2025 r. poz. 198 ze zm.). Polityka ochrony środowiska jest prowadzona również za pomocą wojewódzkich, powiatowych i gminnych programów ochrony środowiska. Istotne z punktu widzenia opracowywanego dokumentu są: „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, „Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej”.

„Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”

Istotnym dokumentem na poziomie krajowym, dotyczącym ochrony wód jest „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, przyjęty rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 335), w którym zapisano cele środowiskowe dla poszczególnych jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) i podziemnych (JCWPd).

Wyznaczając cele środowiskowe dla poszczególnych JCWP brano ponadto pod uwagę ocenę stanu lub potencjału ekologicznego i stanu chemicznego dokonaną na podstawie dostępnych danych monitoringowych z lat 2019-2024.

Teren opracowania planu zlokalizowany jest w granicach jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) rzecznych Gulczanka, o kodzie RW600010188769, która została określona jako: naturalna część wody, a jej stan ogólny określono jako zły. Jednocześnie, ryzyko nieosiągnięcia celu środowiskowego dla tej części wód jest zagrożone. Źródłem presji chemicznej jest rozwój obszarów zurbanizowanych, transport, turystyka oraz odpływ miejski. Jednocześnie, wcześniej wspomniany odpływ miejski wraz z nawożeniem i depozycją stanowi presję troficzną.

Celem środowiskowym dla JCWPd jest dobry stan ilościowy i chemiczny, charakteryzowany wartościami wskaźników zgodnie z rozporządzeniem o ocenie wód podziemnych. Stan ilościowy obrazuje wpływ poboru wody na części wód podziemnych. Natomiast stan chemiczny odnosi się do parametrów fizykochemicznych wód podziemnych (zarówno traktowanych jako zanieczyszczenia, jak i skażenie).

Zgodnie z metodyką wyznaczania celów środowiskowych w latach 2012-2013, w sytuacji, gdy JCWPd zidentyfikowano jako niezagrożone nieosiągnięciem celów środowiskowych, celem dla wód jest dobry stan chemiczny i ilościowy. Cel ten został określony przy pomocy kryteriów charakteryzujących dobry stan chemiczny lub ilościowy zgodnie z rozporządzeniem o ocenie wód podziemnych. Natomiast dla JCWPd zagrożonych nieosiągnięciem celów środowiskowych, ale będących zgodnie z oceną stanu na 2012 r. w stanie dobrym, brakowało podstaw do wskazania przesłanek do ustalenia odstępstw.

Celem środowiskowym jest dobry stan chemiczny i ilościowy, zidentyfikowany przy pomocy parametrów cechujących dobry stan chemiczny i ilościowy. W przypadku JCWPd o nr 34, w granicach którego znajduje się obszar opracowania, stan chemiczny i ilościowy został określony jako dobry. Jednocześnie, ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego została określona jako niezagrażona.

W projekcie planu zawarto ustalenia dotyczące zaopatrzenia w wodę a) z sieci wodociągowej, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych. W zakresie odprowadzania ścieków bytowych ustalono ustalono odprowadzanie do sieci kanalizacji sanitarnej, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych. Zagospodarowanie i odprowadzanie wód opadowych i roztopowych zgodnie z przepisami odrębnymi, z dopuszczeniem: a) odprowadzania do sieci kanalizacji deszczowej, b) lokalizacji urządzeń wodnych i innych obiektów służących retencjonowaniu wody na działce budowlanej, c) stosowania rozwiązań opóźniających spływ powierzchniowych wód opadowych. Mając na uwadze powyższe zakłada się, że wprowadzone w projekcie planu ustalenia nie przyczynią się do pogorszenia jakości wód na omawianym terenie i nie spowodują nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”.

„Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej”

Projekt miejscowego planu uwzględnia działania naprawcze zawarte w „Programie ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej”, przyjętym uchwałą nr XXI/391/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 13 lipca 2020 r. (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z dnia 20 lipca 2020 r., poz. 5954). Do działań naprawczych w skali lokalnej zawartych w „Programie” należą:

1. W zakresie ograniczania emisji powierzchniowej (niskiej, rozproszonej emisji komunalno- bytowej i technologicznej) – przedsiębiorstwa energetyczne, jednostki samorządu terytorialnego, mieszkańcy:
 - nawiązanie współpracy przez samorządy z dostawcami ciepła sieciowego, paliw gazowych,
 - rozbudowa centralnych systemów zaopatrywania w energię cieplną,
 - rozbudowa sieci gazowych,
 - zmiana (jeżeli jest stosowane) paliwa stałego na inne o mniejszej zawartości popiołu lub zastosowanie gazu, energii elektrycznej, względnie indywidualnych źródeł energii odnawialnej,
 - ograniczanie emisji z niskich rozproszonych źródeł technologicznych,
 - zmiana technologii i surowców stosowanych w rzemiośle, usługach i drobnej wytwórczości wpływająca
 - na ograniczanie emisji pyłów zawieszonych, w tym zakaz spalania węgla brunatnego,
 - regularne czyszczenie kominów przy spalaniu paliw stałych.
2. W zakresie ograniczania emisji liniowej (komunikacyjnej) – jednostki samorządu terytorialnego, zarządcy dróg:
 - kontynuacja modernizacji lub wymiany taboru komunikacji miejskiej/gminnej, ze szczególnym uwzględnieniem korelacji ekonomiczno-ekologicznej, tzn. współmierność zaangażowanych środków finansowych do spodziewanych efektów ekologicznych,
 - dążenie do wprowadzenia nowych niskoemisyjnych paliw i technologii, szczególnie w systemie transportu publicznego i służb miejskich/gminnych,
 - szkolenia dla prowadzących pojazdy dot. takiego użytkowania pojazdów i sposobu jazdy, aby ograniczać emisję zanieczyszczeń,
 - podejmowanie działań mających na celu stosowanie zachęt do wymiany pojazdów na bardziej przyjazne środowisku (np. uprzywilejowane miejsca parkingowe),
 - kanalizowanie ruchu tranzytowego z ominięciem centralnych części miast i stref zamieszkania,
 - tworzenie stref ograniczonego ruchu i stref uspokojonego ruchu,
 - rozwój i zwiększanie efektywności systemu transportu publicznego,
 - polityka cenowa opłat za przejazdy i zsynchronizowanie rozkładów jazdy transportu zbiorowego zachęcające do korzystania z systemu transportu zbiorowego,
 - rozwój systemu tras rowerowych i infrastruktury rowerowej,

- rozwój i modernizacja systemu płatnego parkowania w centrach miast,
 - priorytet dla ruchu pieszego, ruchu rowerowego i transportu zbiorowego w centrach miast,
 - tworzenie buspasów oraz wydzielanie przejazdów dla autobusów,
 - budowa systemu parkingów P&R oraz parkingów buforowych wraz z systemem informacji o zajętości miejsc postojowych,
 - wspieranie rozwiązań proekologicznych w zakresie transportu (np. wspieranie stacji ładowania pojazdów elektrycznych).
3. W zakresie ograniczania emisji z istotnych źródeł punktowych – energetyczne spalanie paliw – przedsięwzięcia energetyczne:
- zakaz stosowania węgla brunatnego,
 - ograniczenie emisji pyłu i benzo(a)pirenu w pyłe poprzez optymalne sterowanie procesem spalania i podnoszenie sprawności procesu produkcji energii,
 - zmiana paliwa na inne, o mniejszej zawartości zanieczyszczeń,
 - stosowanie wysokoefektywnych technik ochrony powietrza gwarantujących zmniejszenie emisji substancji do powietrza,
 - stosowanie odnawialnych źródeł energii,
 - zmniejszenie strat przesyłu energii.
4. W zakresie ograniczania emisji z istotnych źródeł punktowych – źródła technologiczne – zakłady przemysłowe:
- stosowanie wysokoefektywnych technik ochrony atmosfery gwarantujących zmniejszenie emisji substancji do powietrza,
 - optymalizacja procesów produkcji w celu ograniczenia emisji substancji do powietrza,
 - zmiana technologii produkcji prowadząca do zmniejszenia emisji pyłów, stopniowe wprowadzanie BAT,
 - stopniowe dostosowywanie instalacji do wymogów emisyjnych zawartych w Dyrektywie 2010/75/UE (IED) i zatwierdzonych konkluzji dla poszczególnych gałęzi przemysłu,
 - podejmowanie działań ograniczających do minimum ryzyko wystąpienia awarii urządzeń ochrony atmosfery (ze szczególnym uwzględnieniem dużych obiektów przemysłowych), a także ich skutków poprzez utrzymywanie urządzeń w dobrym stanie technicznym.
5. W zakresie planowania działań i planowania przestrzennego – jednostki samorządu terytorialnego:
- opracowanie Gminnego Programu Niskoemisyjny (GPN) zgodnie z ustawą z dnia 21 listopada 2008r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów (Dz.U. z 2022 r. poz. 438).
 - uwzględnianie w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego sposobów zabudowy i zagospodarowania terenu umożliwiających ograniczenie emisji pyłów poprzez działania polegające na:
 - ustalaniu minimalnego współczynnika zieleni na poziomie przynajmniej 20% w obrębie zabudowy mieszkaniowej i usługowej,
 - wprowadzaniu zieleni ochronnej i urządzonej oraz niekubaturowe zagospodarowanie przestrzeni publicznych miast (placę, skwery),
 - tworzenie tzw. zielonej infrastruktury,
 - tworzenie „zielonych” miejsc wypoczynku dla dzieci i osób starszych,
 - zachowaniu istniejących terenów zieleni i wolnych od zabudowy celem lepszego przewietrzania miast,
 - ustalaniu sposobu zaopatrzenia w ciepło z zaleceniem instalowania ogrzewania niskoemisyjnego w nowo planowanej zabudowie,
 - zalecanie podłączania nowych obiektów do sieci ciepłowniczej w rejonach objętych centralnym systemem ciepłowniczym,
 - modernizowaniu układu komunikacyjnego celem przeniesienia ruchu poza ścisłe centra miast,

- reorganizacji układu komunikacyjnego oraz wprowadzeniu stref ograniczających ruch samochodowy w ścisłych centrach miast,
 - zapewnieniu obsługi transportem zbiorowym na etapie tworzenia planów miejscowych i wydawania decyzji o warunkach zabudowy w miastach,
 - w decyzjach środowiskowych dla budowy i przebudowy dróg:
 - wskazanie stosowania wzdłuż ciągów komunikacyjnych pasów zieleni w pasach drogowych (z roślin o dużych zdolnościach fitoremediacyjnych) oraz późniejszego dbania o ich dobry stan jakościowy,
 - wskazanie stosowania ekranów akustycznych pochłaniających typu „zielona ściana” zamiast najczęściej stosowanych ekranów odbijających,
 - planowanie rozbudowy miast w sposób zapobiegający zbytniemu „rozlewaniu się miast”.
6. Uwzględnianie przez podmioty podlegające ustawie o zamówieniach publicznych:
- kryteriów efektywności energetycznej w definiowaniu wymagań dotyczących zakupów produktów (np. klasa efektywności energetycznej, niskie zużycie paliwa, itp.),
 - kryteriów efektywności energetycznej w ramach zakupów usług (np. stosowania zabezpieczeń przed pyleniem w czasie robót budowlanych, segregacji odpadów itp.).
7. Działania kontrolne prowadzone przez uprawnione jednostki:
- wzmocnienie kontroli na stacjach diagnostycznych pojazdów;
 - wzmocnienie kontroli gospodarstw domowych; obiektów sektora handlu i usług oraz małych przedsiębiorstw w zakresie przestrzegania zakazu spalania odpadów;
 - wzmocnienie kontroli zakładów przemysłowych na terenie miasta emitujących zanieczyszczenia do powietrza;
 - wzmocnienie kontroli przestrzegania zakazu spalania odpadów zielonych;
 - kontrole czystości kół w pojazdach wyjeżdżających z placów budów;
 - kontrole czystości ulic przy wyjazdach z placów budów;
 - kontrole zabezpieczeń przeciwko pyleniu i roznoszeniu odpadów (np. styropianu) z terenu inwestycji budowlanych oraz w trakcie przewożenia materiałów sypkich.

Odnosząc się do ww. działań naprawczych, w projekcie planu ustala się nakaz stosowania przy pozyskiwaniu ciepła zaopatrzenia z sieci ciepłowniczej lub z gazu, energii elektrycznej albo z odnawialnych źródeł energii, z uwzględnieniem zakazów i ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, z wyłączeniem elektrowni wiatrowych o mocy większej niż moc mikroinstalacji oraz biogazowni, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych.

6. Przewidywane oddziaływanie ustaleń projektu planu na środowisko, w tym:

6.1. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi

Oddziaływanie na powierzchnię ziemi na terenach przeznaczonych pod zabudowę będzie miało charakter trwały i długoterminowy, wynikający z posadowienia budynków. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dopuszcza realizację nowej zabudowy zgodnie z określonymi wskaźnikami urbanistycznymi, co wiąże się z zajęciem terenu oraz jego uszczelnieniem w miejscach realizacji inwestycji. Możliwe są również zmiany w ukształtowaniu terenu, spowodowane prowadzeniem robót ziemnych, takich jak wykopy, nasypy czy niwelacja terenu. Przekształcenia powierzchni oraz zmiany w strukturze gruntu mogą wystąpić także w związku z budową, przebudową, rozbudową lub remontem sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, a także przyłączy do tej infrastruktury. Realizacja prac budowlanych może prowadzić do zmian we właściwościach fizycznych i chemicznych gruntu oraz do lokalnych, krótkoterminowych przekształceń powierzchni ziemi.

Z punktu widzenia konieczności minimalizowania trwałych zmian w środowisku przyrodniczym istotne są ustalenia planu ograniczające maksymalne powierzchnie zabudowy (wskaźnik intensywności zabudowy) oraz nakazujące zachowanie odpowiednich wielkości powierzchni biologicznie czynnej.

W związku z powyższym część obszaru objętego planem pozostanie niezabudowana, a co za tym idzie powierzchnia ziemi na tych terenach nie ulegnie znaczącemu przekształceniu.

Zgodnie z mapą ewidencyjną na omawianym obszarze występują grunty orne – RIVa, których przeznaczenie zmieni się na cele nierolnicze.

Potencjalnym zagrożeniem dla gleb jest również możliwość niewłaściwego gromadzenia odpadów stałych w obrębie działki, do czasu ich odbioru i wywiezienia na składowisko. W zapisach planu ustalono nakaz postępowania z odpadami w sposób zgodny z przepisami odrębnymi. Jednocześnie, wprowadzono zapis mówiący o zakazie prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na odzysku i unieszkodliwianiu odpadów, w tym ich składowaniu, przeładunku oraz na zbieraniu odpadów. Na etapie funkcjonowania inwestycji odpady należy gromadzić w sposób selektywny w miejscach do tego przeznaczonych na terenie działki budowlanej. Dalsze ich zagospodarowanie nastąpi zgodnie z regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Lubasz, zatwierdzonym Uchwałą Nr XLIII/358/22 Rady Gminy Lubasz z dnia 29 września 2022 r. oraz przepisami odrębnymi, tj. ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. 2023 poz. 1587 ze zm.), które zapewniają ochronę powierzchni ziemi przed skażeniem.

6.2. Oddziaływanie na krajobraz

W myśl Europejskiej Konwencji Krajobrazowej sporządzonej we Florencji dnia 20 października 2000 r. (Dz. U. z 2006 r. Nr 14, poz. 98), której celem jest promowanie ochrony, gospodarki i planowania krajobrazu oraz organizowanie współpracy europejskiej w tym zakresie, opartej na wymianie doświadczeń, specjalistów i tworzeniu dobrej praktyki krajobrazowej, krajobraz jest ważnym elementem życia ludzi zamieszkujących w miastach i na wsiach, na obszarach zdegradowanych, pospolitych, jak również odznaczających się wyjątkowym pięknem. Ustalenia Konwencji wskazują na konieczność prowadzenia działań na rzecz zachowania i utrzymania ważnych lub charakterystycznych cech krajobrazu tak, aby ukierunkować i harmonizować zmiany, które wynikają z procesów społecznych, gospodarczych i środowiskowych. W celu realizacji zapisów Konwencji podejmuje się działania zmierzające m.in. do:

- prawnego uznania krajobrazów jako istotnego komponentu otoczenia ludzi,
- ustanowienia procedur udziału społeczeństwa w procesach planowania i zarządzania krajobrazem,
- uwzględniania kwestii krajobrazowych we wszelkich działaniach związanych z zarządzaniem przestrzenią.

Teren objęty opracowaniem jest zlokalizowany w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dolina Noteci”. W celu przeciwdziałania negatywnego oddziaływania na tą obszarową formę ochrony przyrody, w zapisach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nakazano ochronę siedlisk znajdujących się w granicach obszaru chronionego krajobrazu „Dolina Noteci” poprzez zagospodarowanie terenu zgodnie z zapisami planu, z zachowaniem przepisów odrębnych. Jednocześnie, respektując zapisy Konwencji Krajobrazowej w projekcie planu zawarto ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego i krajobrazu. W projekcie planu zostały wskazane tereny przeznaczone pod zabudowę, jak również tereny wyłączone z zabudowy. Wobec tego, wyznaczono obszary, w granicach których możliwe jest sytuowanie budynków. Określone zostały również maksymalne wartości poszczególnych parametrów zabudowy oraz obiektów i urządzeń towarzyszących. Jednocześnie, w zakresie ochrony krajobrazu oraz zasad kształtowania krajobrazu zakazano lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco bądź potencjalnie oddziaływać na środowisko z wyłączeniem inwestycji celu publicznego, w rozumieniu przepisów odrębnych. Nakazano również zagospodarowanie zielenią ozdobną terenów wolnych od utwardzeń.

Przyjęte regulacje są wynikiem przyjętego założenia projektowego, mającego na celu rozwój zabudowy zgodnie z uwarunkowaniami przestrzennymi, architektonicznymi, społecznymi i przyrodniczymi.

Z uwagi na określoną w Studium politykę przestrzenną gminy oraz potrzebę rozwoju terenów inwestycyjnych, obszar opracowania przeznaczono pod teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej. Prognozuje się, że na obszarze tym nastąpi trwałe przekształcenie krajobrazu związanego

z nową zabudową. Wprowadzenie zabudowy kubaturowej oraz ewentualna niwelacja powierzchni terenu wpłyną na zmiany wizualne części przedmiotowego terenu. Należy jednak zaznaczyć, że odbiór wizualny przestrzeni będzie miał charakter subiektywny i będzie zależny od zastosowanych form architektonicznych.

Projekt planu formułując parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu zapewnia ochronę i właściwe kształtowanie krajobrazu, tym samym przyczynia się do realizacji zapisów wspomnianej wyżej Europejskiej Konwencji Krajobrazowej. Pozytywnie na walory krajobrazowe wpłyną zapisy planu w zakresie ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, w tym nakaz lokalizacji zabudowy w obszarze ograniczonym przez ustalone nieprzekraczalne linie zabudowy, określenie maksymalnych wysokości budynków, a także geometrii dachów. Ponadto ustalono zachowanie minimalnego udziału powierzchni terenu biologicznie czynnego.

6.3. Oddziaływanie na powietrze

Na etapie realizacji dopuszczonych w projekcie planu inwestycji wpływ na stan czystości powietrza na przedmiotowym terenie będzie wywierać emisja zanieczyszczeń gazowych i pyłowych, o charakterze niezorganizowanym, związana z robotami budowlanymi. Zagrożeniem jakości powietrza będą prace przy użyciu specjalistycznego sprzętu budowlanego, transport i przeładunek materiałów budowlanych. Wpływ na skalę emisji będą miały warunki atmosferyczne, takie jak: wilgotność powietrza, częstość, wielkość i rodzaj opadów, temperatura powietrza, siła i częstość występowania wiatrów. Wyżej wymienione oddziaływania będą miały charakter krótkoterminowy i wystąpią jedynie w fazie realizacji inwestycji.

Lokalizacja nowej zabudowy wiązać się będzie z powstaniem źródeł emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych, obejmujących instalacje grzewcze, z których emitowane są zanieczyszczenia powstające na skutek spalania paliw (SO₂, NO₂, CO, CO₂, pyły). W celu zminimalizowania negatywnego wpływu planowanych przedsięwzięć, w projekcie planu ustala się w zakresie zaopatrzenia w ciepło: zaopatrzenie z sieci ciepłowniczej lub z gazu, energii elektrycznej albo z odnawialnych źródeł energii, z uwzględnieniem zakazów i ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, zgodnie z przepisami odrębnymi, z uwzględnieniem zapisów pkt 10 (pkt 10) dopuszczenie zaopatrzenia w energię elektryczną lub ciepło z odnawialnych źródeł energii zgodnie z przepisami odrębnymi oraz z zastrzeżeniem pozostałych ustaleń planu, z wyłączeniem: (a) elektrowni wiatrowych o mocy większej niż moc mikroinstalacji, (b) biogazowni.

W pobliżu obszaru opracowania nie jest zlokalizowana sieci ciepłownicza. Jednakże, przewiduje się docelowe zaopatrzenie obiektów w granicach opracowania w ciepło z systemu ciepłowniczego w przypadku jego powstania.

Zgodnie z art. 96 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska sejmik województwa może, w drodze uchwały, w celu zapobieżenia negatywnemu oddziaływaniu na zdrowie ludzi lub na środowisko, wprowadzić ograniczenia lub zakazy w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw. Zakazy i ograniczenia w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw są uwzględnione w Uchwale Nr XXXIX/941/17 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia, na obszarze województwa wielkopolskiego, ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, zmieniona Uchwałą NR XXXVI/700/21 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 29 listopada 2021 r. zmieniającą uchwałę Sejmiku Województwa Wielkopolskiego w sprawie wprowadzenia, na obszarze województwa wielkopolskiego, ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw.

Zakazy i ograniczenia dotyczą instalacji, w których następuje spalanie paliw stałych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2025 r. poz. 1529 ze zm.), takich jak kocioł, kominek lub piec, jeżeli: dostarczają ciepło do systemu centralnego ogrzewania lub wydzielają ciepło poprzez: bezpośrednie przenoszenie ciepła, bezpośrednie przenoszenie ciepła w połączeniu z przenoszeniem ciepła do cieczy, bezpośrednie przenoszenie ciepła w połączeniu z systemem dystrybucji gorącego powietrza oraz podmiotów eksploatujących instalacje. Zakazuje się stosowania następujących paliw: węgla brunatnego oraz paliw

stałych produkowanych z jego wykorzystaniem; mułów i flotokonzentratów węglowych oraz mieszanek produkowanych z ich wykorzystaniem, paliw, w których udział masowy węgla kamiennego o uziarnieniu poniżej 3 mm wynosi więcej niż 15%; węgla kamiennego oraz paliw stałych produkowanych z wykorzystaniem tego węgla, nie spełniających parametrów jakościowych; biomasy stałej, której wilgotność w stanie roboczym przekracza 20%.

Przykładem tego urządzeń zaopatrującym w ciepło z odnawialnych źródeł energii są panele fotowoltaiczne wykorzystujące energię słoneczną. Montaż ogniw fotowoltaicznych i kolektorów solarnych na budynkach może potencjalnie stanowić zagrożenie dla chronionych gatunków ptaków i nietoperzy. Z tego względu, konieczne jest uwzględnienie obecności miejsc lęgowych m.in. jerzyków zwyczajnych, wróbli oraz stanowisk nietoperzy. Rozwiązanie to może również wpłynąć negatywnie na zwierzęta ze względu na efekt ośnienia. Jednakże, istnieje możliwość zniwelowania negatywnego oddziaływania zjawiska, poprzez stosowanie paneli z powłoką antyrefleksyjną pokrywającą panele fotowoltaiczne, która zwiększy absorpcję energii promieniowania słonecznego oraz zapobiegnie niepożądanemu efektowi odbicia światła od powierzchni paneli – tym samym panele fotowoltaiczne nie będą oślepiać zwierząt naziemnych w otoczeniu i ptaków mogących przelatywać nad instalacją. Ponadto, konieczne jest unikanie prac montażowych poza okresem lęgowym, hibernacji i rozrodczym.

Wpływ na stan czystości powietrza na przedmiotowym terenie będzie również wywierać emisja spalin z pojazdów poruszających po drodze publicznej o numerze N215, znajdującej się wzdłuż wschodniej granicy obszaru opracowania (ul. Wiejska). Przewiduje się, że w związku z powstaniem nowego zainwestowania ruchu samochodowego na istniejących drogach ulegnie niewielkiemu zwiększeniu. Może to skutkować pogorszeniem stanu zanieczyszczenia powietrza związkami pochodzącymi ze spalania paliw napędowych. Podstawowymi zanieczyszczeniami charakterystycznymi dla komunikacji samochodowej są: tlenki azotu (NO_x), powstające podczas spalania paliw w silnikach, związki ołowiu powstające podczas spalania benzyn etylizowanych, tlenki siarki (SO_x), z przewagą dwutlenku siarki (SO_2), powstające podczas spalania oleju napędowego oraz węglowodory związane z pracą silników wykorzystujących jako paliwo gaz LPG. Na ilość emitowanych przez pojazdy zanieczyszczeń mają wpływ takie czynniki, jak: rodzaj spalanej paliwa, rozwiązania konstrukcyjne silnika i układu paliwowego, pojemność silnika, moc i związane z nimi zużycie paliwa, konstrukcja układu wydechowego (katalizator), stan techniczny silnika i innych podzespołów, prędkość jazdy, technika jazdy, płynność jazdy. Wpływ na skalę emisji będą miały również aktualne warunki atmosferyczne. W związku z tak dużą ilością zmiennych dokładne oszacowanie ilości wprowadzanych do powietrza substancji nie jest możliwe.

Oddziaływanie na powietrze będzie miało charakter bezpośredni, długoterminowy i zmienny w ciągu doby w przypadku ruchu komunikacyjnego, natomiast w odniesieniu do emisji z urządzeń grzewczych – charakter sezonowy.

6.4. Oddziaływanie na klimat

Inwestycje dopuszczone do realizacji na obszarze opracowania planu spowodują nieznaczne zmiany w lokalnym klimacie, w szczególności w zakresie temperatury i wilgotności powietrza. Wynika to z częściowej redukcji powierzchni biologicznie czynnej oraz zwiększenia udziału powierzchni utwardzonych. Oddziaływanie to będzie jednak ograniczone do terenów podlegających przekształceniu i nie wpłynie znacząco na klimat w szerszej skali.

W celu ograniczenia oddziaływania tych zmian, w planie określono minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki, co ma na celu utrzymanie równowagi mikroklimatycznej. Jednocześnie, wprowadzone zapisy o nakazie zagospodarowania zielenią ozdobną terenów wolnych od utwardzenia. Nasadzenia roślinności towarzyszącej zabudowie oraz zieleni urządzonej będą miały duże znaczenie przy oczyszczaniu powietrza z pyłów i kurzu, poprzez gromadzenie ich na powierzchni liści oraz jednoczesnej produkcji tlenu.

Zgodnie ze „Strategicznym planem adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030”, wykonanym przez Ministerstwo Środowiska sektor budownictwa jest szczególnie wrażliwy na kilka elementów klimatu, zwłaszcza na wiatry i opady. Czynniki te powinny

być uwzględnione na etapie projektowania konstrukcji oraz lokalizacji budynków. Szczególną uwagę należy zwrócić na sprawność systemów kanalizacyjnych w kontekście intensywnych opadów oraz ryzyko osuwisk skarp. Prognozy wskazują na wzrost częstotliwości ekstremalnych zjawisk pogodowych, takich jak trąby powietrzne czy huragany, choć trudno jednoznacznie określić obszary najbardziej narażone. Zmiany klimatyczne mogą także wpływać na procesy budowlane oraz trwałość materiałów, co wymaga dostosowania technologii i metod realizacji inwestycji.

6.5. Oddziaływanie na wody

W granicach obszaru opracowania nie jest zlokalizowany żaden zbiornik ani ciek wodny. Jednakże, teren objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego znajduje się w granicach jednolitej części wód powierzchniowych „Gulczanka”, której stan ogólny został określony jako zły. Jednocześnie, ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiska przez JCWP o kodzie RW600010188769 została określona jako zagrożona, czego przyczyną jest między innymi rozwój obszarów zurbanizowanych oraz odpływ miejski.

W celu minimalizacji pogorszeniu się stanu wód, w projekcie planu ustalono zaopatrzenie w wodę z istniejącej sieci wodociągowej, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych oraz odprowadzanie ścieków bytowych do sieci kanalizacji sanitarnej.

Wody odpadowe i roztopowe z terenu MNW mają być zagospodarowane i odprowadzane do sieci kanalizacji deszczowej wraz z dopuszczeniem lokalizacji urządzeń wodnych i innych obiektów służących retencjonowaniu wody na działce budowlanej, stosowania rozwiązań opóźniających spływ powierzchniowych wód opadowych. Obszar opracowania nie posiada dostępu do sieci kanalizacji deszczowej. W najbliższym sąsiedztwie również nie jest zlokalizowana ww. sieć. Jednakże, przewiduje się, że w przypadku budowy kanalizacji deszczowej, docelowo będą tam odprowadzane wody opadowe i roztopowe. W przypadku terenów z budynkami niskimi podstawową zasadą zagospodarowania wód opadowych i roztopowych winno być ich zatrzymanie na terenie, spowolnienie tempa spływu do odbiornika oraz naturalne oczyszczanie wód opadowych na miejscu, przed odprowadzeniem do odbiornika (np. poprzez spływ przez powierzchnie zadarnione) – co jest dopuszczone w zapisach planu. Natomiast dopuszczenie możliwości odprowadzania wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej powinno odbywać się na terenach, w obrębie których możliwości zagospodarowania wód opadowych i roztopowych są ograniczone (np. duży udział powierzchni trwale uszczelnionych, trudne warunki gruntowo-wodne). Kanalizacja deszczowa oraz ogólnospławna wywierają istotny wpływ zarówno na ilościowe, jak i jakościowe zasoby wód powierzchniowych i podziemnych. Systemy te powodują szybkie i skoncentrowane odprowadzanie wód opadowych poza obszar ich powstania, co prowadzi do zaburzenia naturalnego obiegu wody. W aspekcie ilościowym skutkuje to ograniczeniem infiltracji do gruntu, a tym samym zmniejszeniem zasilania wód podziemnych. W dłuższej perspektywie może to powodować obniżenie zwierciadła wód gruntowych, przesuszenie gleb. Natomiast odprowadzanie wód opadowych na własny teren nieutwardzony sprzyja zachowaniu naturalnego bilansu wodnego. Wody opadowe infiltrują do gruntu, zasilając lokalne zasoby wód podziemnych oraz stabilizując stosunki wodne w glebie. Odpływ do wód powierzchniowych ma wówczas charakter rozproszony i opóźniony, co ogranicza gwałtowne wezbrania i zmniejsza ryzyko powodziowe.

Czynnikiem wpływającym negatywnie na stan ilościowy wód podziemnych będzie uszczelnienie gruntu poprzez zabudowę oraz towarzyszące jej powierzchnie utwardzone, co spowoduje pozbawienie go naturalnych zdolności filtracyjnych i ograniczenie spływu wód opadowych i roztopowych. Stabilizująco na poziom wód gruntowych wpłynie określenie minimalnego wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej.

Zgodnie z mapą hydrogeologiczną w obrębie arkusza Czarnków (0353), głębokość występowania głównego poziomu wodonośnego wynosi 50-100 metrów. W otworach studziennych zlokalizowanych na terenie ujścia wiejskiego w miejscowości Lubasz, głębokość zwierciadła wody wynosi 30,5. Z tego względu, nie przewiduje się wpływu realizacji kondygnacji podziemnej na środowisko gruntowo-wodne. Ich budowa nie doprowadzi do pogorszenia jakości lub zmniejszenia ilości wód podziemnych. Realizacja kondygnacji podziemnych będzie sporadyczna i swoją głębokością nie dosięgnie pierwszego poziomu

wód podziemnych. Dodatkowo, funkcjonowanie systemu melioracyjnego w obrębie działki nie jest zakłócone. Zarówno jego skuteczność, jak i wydajność pozostają na dotychczasowym poziomie, co zapewnia prawidłowy odpływ wód oraz utrzymanie odpowiednich warunków wodno-gruntowych. Zapis w uchwale: „nakaz zastosowania rozwiązań zamiennych w przypadku wystąpienia kolizji inwestycji z urządzeniami drenażu melioracyjnego” ma na celu zabezpieczenie terenu inwestycji oraz terenów sąsiednich przed zalaniem na skutek przypadkowego przerwania drożności drenaży melioracyjnych. Jako rozwiązania zamiennie w przypadku wystąpienia kolizji inwestycji z urządzeniami drenażu melioracyjnego uważa się inne nowe urządzenia drenażowe jakie należałoby wykonać celem uniknięcia ewentualnych szkód. Jednakże, sama wydajność i skuteczność systemu melioracyjnego pozostaje niezmienną.

W celu zminimalizowania ryzyka wystąpienia potencjalnego zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego w fazie realizacji inwestycji wykonawca powinien odizolować zaplecze budowlane od gruntu i wód gruntowych. Miejsce składowania materiałów budowlanych należy odpowiednio uszczelnić i zabezpieczyć za pomocą geosyntetyków, natomiast materiały wykorzystywane w trakcie budowy należy przechowywać w szczelnych kontenerach spełniających wymagania przeciwpożarowe i ochrony środowiska.

W odległości około 100 metrów od obszaru opracowania znajduje się Jezioro Duże. Jednakże, realizacje założeń planu nie przewiduje wpływu na zbiornik wodny.

Obszar objęty projektem planu nie jest zlokalizowany w granicach udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych.

W związku z powyższym zakłada się, że realizacja ustaleń projektu planu nie przyczyni się do nieosiągnięcia celów środowiskowych określonych dla JCW, w obrębie których zlokalizowany jest przedmiotowy obszar. Ustalenia planu poprzez odpowiednie zapisy z zakresu gospodarki wodno-ściekowej oraz ochrony powierzchni ziemi skutecznie minimalizują ryzyko pogorszenia stanu jakości wód.

6.6. Oddziaływanie na zasoby naturalne

Na obszarze objętym projektem planu nie występują złoża kopalin oraz obszary mające status obszarów górniczych, w związku z tym nie przewiduje się oddziaływania na te zasoby naturalne. Zgodnie z danymi PIG wynika, że w granicach opracowania nie znajduje się również otwór hydrogeologiczny. Oddziaływanie lub jego brak na inne zasoby naturalne zostało określone w pozostałych punktach rozdziału 6.

6.7. Oddziaływanie na rośliny, zwierzęta i różnorodność biologiczną

Realizacja ustaleń projektu planu może spowodować zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. Istnieje prawdopodobieństwo, że powstanie nowej zabudowy doprowadzi do zmiany charakteru roślinności na tych terenach. W wyniku realizacji inwestycji szata zostanie zastąpiona roślinnością towarzyszącą budynkom, reprezentowaną w dużej mierze przez gatunki obce rodzimej florze, tj. gatunki ozdobne. Do gatunków o statusie inwazyjnym należą m.in. jesion pensylwański, dąb czerwony, bożodrzew gruczołowaty, wiązowiec zachodni oraz orzech włoski. Wnikanie gatunków obcych może mieć również miejsce na etapie budowy budynków, w związku z zawleczeniem gatunków antropofitów podczas nawożenia ziemi, przenoszeniem diaspor na kołach sprzętu i odzieży ludzi itp., a także na etapie eksploatacji inwestycji. Do obsadzania terenów wolnych od utwardzenia wskazane jest wprowadzanie zieleni charakteryzującej się odpowiednim doбором i zróżnicowaniem gatunkowym oraz gęstością nasadzeń. Do obsadzania terenów wolnych od utwardzenia wskazane jest wprowadzanie zieleni charakteryzującej się odpowiednim doбором i zróżnicowaniem gatunkowym oraz gęstością nasadzeń. Do ozdobnych gatunków roślin rodzimych należą m.in. lipa drobnolistna, brzoza brodawkowata, klon polny, jarząb pospolity, dereń świdwa, leszczyna pospolita, róża dzika, cis pospolity, krwawnik pospolity, bodziszek łąkowy. Jednakże, warto dodać, że o nieinwazyjności decyduje również sposób użytkowania i skala nasadzeń. Należy dostosować ją również do warunków siedliskowych panujących na danym terenie. Dodatkowo w projekcie planu określono minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej w

odniesieniu do powierzchni działki, co w dłuższej perspektywie może przyczynić się do wzbogacenia lokalnych walorów przyrodniczych.

Wzrost antropopresji prawdopodobnie doprowadzi do zaniku siedlisk dzikich zwierząt oraz likwidacji miejsc bytowania gatunków zwierząt związanych z siedliskiem polnym. Przewiduje się, że docelowo przedmiotowe działki zostaną ogrodzone, co utrudni migrację zwierzyny. W celu zminimalizowania negatywnego wpływu realizacji inwestycji planowanych na obszarze objętym opracowaniem, zaleca się prowadzenie prac budowlanych w terminach dostosowanych do uwarunkowań przyrodniczych – poza okresami lęgowymi ptaków oraz wzmożonych wędrówek zwierząt.

Należy zaznaczyć, iż z uwagi na charakter przedmiotowego terenu oraz jego położenie w sąsiedztwie szlaków komunikacyjnych, stanowiących barierę dla migracji zwierząt, istnieje małe prawdopodobieństwo bytowania gatunków objętych ochroną na obszarze opracowania planu.

W celu zapobiegania i ograniczenia negatywnych oddziaływań należy planować wykopy i wstępne prace budowlane poza okresami rozrodczymi zwierząt oraz zwrócić uwagę na ewentualne ich występowanie na terenie inwestycyjnym przed rozpoczęciem powyższych prac. Jeżeli jakiegokolwiek zwierzę zostanie znalezione na placu budowy należy niezwłocznie, w bezpieczny sposób, przenieść je w miejsce, będące jego naturalnym miejscem występowania. Ponadto Inwestor zobowiązany jest do przestrzegania art. 75 ustawy Prawo ochrony środowiska, tj. uwzględnienie ochrony środowiska w trakcie prac budowlanych.

Obszar objęty opracowaniem nie jest położony na mapach korytarzy ekologicznych.

Realizacja ustaleń opracowania docelowo wpłynie pozytywnie na bioróżnorodność, gdyż wprowadzone zostaną nowe gatunki roślin w ramach zieleni towarzyszącej inwestycji.

6.8. Oddziaływanie na dobra materialne i zabytki

Na terenie objętym postępowaniem występuje zewidencjonowane stanowisko archeologiczne – obszar AZP 43-24/39.

W związku z powyższym w projekcie planu w zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej, ustalono

- 1) strefy ochrony konserwatorskiej zewidencjonowanego stanowiska archeologicznego nr AZP 43-24/39, ujętego w wojewódzkiej i w gminnej ewidencji zabytków, w granicach których określa się nakaz prowadzenia badań archeologicznych i uzyskania pozwolenia konserwatorskiego na prowadzenie prac ziemnych i realizację inwestycji związanych z zabudowaniem i zagospodarowaniem terenu, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 2) lokalizację stref ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych określonych w pkt 1 zgodnie z rysunkiem planu;
- 3) na terenie wyznaczonej strefy ochrony konserwatorskiej zewidencjonowanego stanowiska archeologicznego nr AZP 43-24/39 dopuszcza się działalność inwestycyjną z zachowaniem przepisów szczególnych;
- 4) w przypadku odkrycia podczas robót ziemnych przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, iż jest on zabytkiem zastosowanie mają przepisy odrębne.

Z uwagi na ustalone w przedmiotowym projekcie planu zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków nie przewiduje się wystąpienia negatywnego oddziaływania na teren ochrony konserwatorskiej stanowiska archeologicznego.

Oddziaływanie zapisów planu na dobra materialne występujące na analizowanych obszarach, rozumiane jako wytwory kultury i sztuki oraz elementy infrastruktury technicznej i społecznej, będzie wiązało się z możliwością rozbioru, budowy, przebudowy, rozbudowy i remontu sieci i urządzeń infrastruktury technicznej oraz przyłączy do infrastruktury technicznej zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych, co pozytywnie wpłynie na rozwój obrębów Lubasz.

6.9. Oddziaływanie na ludzi i klimat akustyczny

Nie przewiduje się negatywnych skutków realizacji ustaleń projektu planu w zakresie zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi. Przedmiotowe grunty nie należą do terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi lub osuwiskami, jak również zlokalizowane są poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią.

Oddziaływanie negatywne na ludzi wystąpi na etapie realizacji nowych inwestycji polegających na budowie nowych budynków. Na tym etapie nieuniknione jest okresowe wzmoczenie hałasu oraz zanieczyszczenie powietrza, w tym przede wszystkim zwiększone pylenie. Będzie to oddziaływanie szczególnie dokuczliwe dla mieszkańców terenów położonych w bliskim sąsiedztwie omawianego obszaru. Oddziaływanie to będzie jednak miało charakter okresowy i ustanie wraz z zakończeniem wspomnianych prac. Oddziaływanie na ludzi (określone jako: pośrednie, krótkoterminowe, chwilowe) związane będzie z hałasem, wibracją, drganiami oraz spalinami powstałymi na etapie transportu i budowy. Klimat akustyczny na omawianym terenie kształtowany będzie przez ruch samochodowy odbywający się drogą gminną oraz bliskim sąsiedztwem z drogą wojewódzką. Jednakże, zakłada się, że emisja hałasu nie będzie przyczyną znaczących uciążliwości dla osób przebywających w granicach objętych opracowaniem planu, jak i dla terenów sąsiednich.

W celu ochrony klimatu akustycznego, w projekcie planu wprowadzono nakaz lokalizacji zabudowy w obszarze ograniczonym przez ustalone nieprzekraczalne linie zabudowy, jak również ustalono minimalny udział terenu biologiczne czynnego w odniesieniu do powierzchni działki.

Zakłada się, że projektowane nasadzenia będą stanowiły element ograniczający oddziaływanie hałasu przede wszystkim poprzez jego rozpraszanie oraz częściowe pochłanianie. Szczególnie w tym aspekcie zalecana jest zieleń wysoka i średnia, która oprócz funkcji ochronnej i ekologicznej będzie również pełnić funkcję krajobrazową. Jednakże, należy podkreślić, że skuteczność zieleni jako bariery akustycznej jest uzależniona od szeregu czynników, w tym: szerokości pasa zieleni (efekty akustyczne obserwuje się dopiero przy pasach o szerokości co najmniej kilkunastu metrów), wysokości i struktury roślinności (najkorzystniejsze są układy wielopiętrowe: drzewa, krzewy i rośliny okrywowe), gęstości nasadzeń i stopnia zwarcia koron oraz doboru gatunków, zwłaszcza z przewagą roślin zimozielonych i gatunków o gęstym ulistnieniu. Jednocześnie, należy uwzględnić taki dobór rośliny, który będzie nieinwazyjny oraz dostosowany do lokalnych warunków siedliskowych. Do gatunków rodzimych, mogących służyć jako zieleń izolacyjna można zaliczyć m.in. dereń świdwę, klona polnego, głóg jednoszyjkowy, topolę czarną, brzozę brodawkowatą, lipę drobnolistną, grab pospolity.

Z tego powodu należy stwierdzić, że sama zieleń rodzima, zwłaszcza o charakterze rozproszonym lub o niewielkiej szerokości, nie może być traktowana jako wyłączny środek ochrony akustycznej w rozumieniu norm hałasu środowiskowego. Jednakże, może stanowić uzupełnienie rozwiązań technologicznych, np. wały ziemne obsadzone roślinnością, ekrany akustyczne zintegrowane z zieleni. Zakłada się, że wprowadzone nasadzenia będą odpowiadały za tłumienie hałasu generowanego przez ww. drogi, tj. jego rozpraszanie i pochłanianie.

Jednocześnie, na terenie MNW nakazano zapewnić dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zgodnie z przepisami odrębnymi. Biorąc pod uwagę funkcje terenów jak i ich sąsiedztwo oraz wskaźniki zagospodarowania i parametry zabudowy, nie przewiduje się możliwości wystąpienia przekroczenia akustycznych standardów na obszarze opracowania planu jak i na terenach sąsiednich. Oddziaływanie o charakterze negatywnym, krótkoterminowym i chwilowym wystąpi na etapie budowy i związane będzie z prowadzonymi robotami budowlanymi, pracą maszyn budowlanych i transportem materiałów budowlanych.

6.10. Oddziaływanie na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 i integralność tego obszaru

W granicach opracowania planu nie występują obszary Natura 2000, w związku z tym nie przewiduje się oddziaływania skutków realizacji ustaleń planu na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

6.11. Pola elektromagnetyczne

Na terenie opracowania planu nie ma obecnie obiektów które byłyby źródłem pól elektromagnetycznych powodujących przekroczenie dopuszczalnych wartości w środowisku.

Energia oddziaływań naturalnych, statycznych pól: elektrycznego i magnetycznego na cząsteczki żywej materii jest bardzo mała i wszelkie uporządkowania wywołane tymi zewnętrznymi, naturalnymi polami są niszczone przez ruch cieplny cząstek żywego organizmu⁶. Dlatego nie przewiduje się znaczących negatywnych oddziaływań w wyniku promieniowania elektromagnetycznego pochodzącego z linii elektromagnetycznych na omawianym obszarze.

6.12. Oddziaływanie na całokształt środowiska przyrodniczego

Przewidywane skutki oddziaływania projektu planu na całokształt środowiska oraz jego prawidłowe funkcjonowanie są zróżnicowane co do charakteru, czasu oddziaływania, odwracalności i ich zasięgu przestrzennego. Wpływ skutków realizacji ustaleń planów, na poszczególne komponenty środowiska można podzielić na: bezpośredni, pośredni, wtórny i skumulowany. Ponadto można je rozpatrywać w kontekście czasu oddziaływania:

- długoterminowego (w skali kilkudziesięciu lat),
- średnioterminowego (około 5 – 10 lat),
- krótkoterminowego (około 1 roku),
- chwilowego (około 1 doby).

Rodzaj i skalę przewidywanych oddziaływań na poszczególne komponenty środowiska przedstawiono w podrozdziałach 6.1-6.11. oraz w poniższej tabeli (Tabela 2.)

Tabela 2. Przewidywane oddziaływanie skutków realizacji miejscowego planu na elementy środowiska

Komponent środowiska	Rodzaj oddziaływania											
	Bezpośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	długoterminowe	stale	chwilowe	pozytywne	negatywne	Brak oddziaływania
obszar Natura 2000												•
różnorodność biologiczna		•	•				•			•		
ludzie		•					•			•		
zwierzęta		•		•			•				•	
rośliny	•			•			•			•		
woda		•	•				•			•		
powietrze		•		•			•		•		•	
powierzchnia ziemi	•			•			•	•			•	

⁶ Koreleski Krzysztof. 2005. Oddziaływanie napowietrznych linii energetycznych na środowisko człowieka. Nr 2/2005, PAN, Oddział w Krakowie, s. 47–59 Komisja Technicznej Infrastruktury Wsi.

Komponent środowiska	Rodzaj oddziaływania											
	Bezpośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	długoterminowe	stale	chwilowe	pozytywne	negatywne	Brak oddziaływania
krajobraz	•			•			•	•			•	
klimat		•	•				•				•	
zasoby naturalne												•
zabytki		•					•					
dobry materialne		•					•			•		

Zródło: opracowanie własne.

Na podstawie przeprowadzonej analizy stwierdza się, że realizacja ustaleń miejscowego planu wpłynie pozytywnie na ludzi, roślinność, różnorodność biologiczną, zasoby wodne. Korzyści te wynikają z: powstania nowych terenów inwestycyjnych, wprowadzenia różnorodnych nasadzeń zieleni, uporządkowania gospodarki ściekowej, rozwoju infrastruktury technicznej.

Przewiduje się, że realizacja nowej zabudowy będzie miała negatywny wpływ na powierzchnię ziemi, jakość powietrza, zwierzęta, krajobraz oraz warunki klimatyczne. Oddziaływania te będą wynikać m.in. z przekształcenia naturalnego podłoża w miejscach inwestycji, emisji zanieczyszczeń do powietrza ze źródeł grzewczych oraz ruchu drogowego, ograniczenia siedlisk dla występujących gatunków zwierząt oraz wzrostu emisji ciepła na skutek zwiększenia powierzchni utwardzonych.

Nie zakłada się wystąpienia oddziaływania skutków ustaleń projektu planu na obszary Natura 2000, zasoby naturalne, rozumiane jako surowce naturalne.

7. Informacja o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Z uwagi na położenie przedmiotowego obszaru w znacznej odległości od granicy państwa nie należy spodziewać się transgranicznego oddziaływania ustaleń planu na środowisko.

8. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

Ustalenia przedmiotowego planu przewidują działania mające na celu zapobieganie i ograniczanie ewentualnych negatywnych oddziaływań zamierzeń inwestycyjnych na środowisko – przedstawione w rozdziale 6. niniejszej prognozy.

Dla pełnej ochrony środowiska, mającej na celu dotrzymanie standardów jakości środowiska, zarówno na obszarze opracowania planu, jak i w jego sąsiedztwie, w związku z realizacją ustalonych w planie przedsięwzięć, projekty budowlane tych inwestycji powinny zawierać zalecenia odpowiedniego dobrania rozwiązań technicznych i technologicznych.

Ponadto należy uwzględnić:

- konieczność dotrzymania wszelkich obowiązujących norm dotyczących ochrony poszczególnych komponentów środowiska,
- odpowiednie wyprofilowanie powierzchni dróg, zapewniające powierzchniowy spływ wód opadowych oraz w miarę możliwości stosowanie nawierzchni przepuszczających wodę,
- zdjęcie próchnicznej warstwy gleby (humusu) w miejscach posadwienia nowych budynków i wtórne jej wykorzystanie,
- obowiązek selektywnego gromadzenia odpadów i powierzanie ich wywozu i składowania wyspecjalizowanym firmom,

- właściwe rozmieszczenie obiektów budowlanych, umożliwiające przewietrzanie zabudowy względem głównych kierunków panujących wiatrów,
- prowadzenie prac ziemnych, z zachowaniem terminów tych prac, wykluczając fundamentowanie w okresie długotrwałych deszczy i roztopów wiosennych, w celu ochrony podłoża,
- stosowanie kompensacji przyrodniczej, w tym przeznaczanie powierzchni niezabudowanych i nieutwardzonych na zieleń.
- zabezpieczenie na czas budowy istniejących drzew i krzewów, w celu ochrony przed uszkodzeniami mechanicznymi.

Ponadto, zgodnie z art. 75 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. 2025 r. poz. 647). w trakcie prac budowlanych inwestor realizujący przedsięwzięcia jest obowiązany uwzględnić ochronę środowiska (w tym także ochronę gatunków i siedlisk roślin, grzybów oraz zwierząt objętych ochroną), na obszarze prowadzonych prac. Jest to niezwykle istotne i musi być respektowane.

Powyższe zapisy powinny skutecznie chronić środowisko przyrodnicze przed potencjalnymi negatywnymi oddziaływaniami. Zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko z wyłączeniem inwestycji celu publicznego, w rozumieniu przepisów odrębnych oraz zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko z wyłączeniem inwestycji celu publicznego, w rozumieniu przepisów odrębnych jest korzystny, gdyż pozwoli to ograniczyć wzrost znaczącej presji na środowisko przyrodnicze.

W decyzji środowiskowej dla poszczególnych inwestycji można zawrzeć dodatkowe, szczegółowe zapisy chroniące, minimalizujące, łagodzące bądź kompensujące ewentualne negatywne oddziaływania realizacji konkretnych projektów na środowisko przyrodnicze. Do podstawowych ogólnych działań ograniczających zaliczyć można: (1) ograniczenie zajęcia terenu; (2) stosowanie odpowiednich technologii, materiałów i rozwiązań konstrukcyjnych (np. nasadzeń roślinności chroniących przed zanieczyszczeniami atmosferycznymi itp.); (3) prawidłowe zabezpieczenie sprzętu i placu budowy; (4) dostosowanie terminu prac do cyklu wegetacyjnego roślin i terminów rozrodu zwierząt.

Ponadto w celu ograniczenia negatywnego oddziaływania na komfort życia i zdrowie ludzi zaleca się szczególne zwrócenie uwagi na:

- dostosowanie lokalizacji inwestycji do powierzchni terenu; postulowanie tam, gdzie to możliwe by potencjalne źródła emisji hałasu w sposób optymalny wykorzystywały naturalną rzeźbę i pokrycie terenu celem obniżenia rozchodzenia się fal dźwiękowych i drgań;
- szerokie stosowanie zieleni nasadzeniowej wszędzie tam, gdzie jest to możliwe i uzasadnione. Tereny zieleni są stosunkowo tanim sposobem na obniżenie poziomu zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego. Zieleń stanowi rodzaj filtra, który przy każdym opadzie atmosferycznym ulega samooczyszczeniu. Hamując prędkość wiatru, zieleń powoduje opadanie cięższych od powietrza cząstek pyłu na liście i ziemię, zmniejszając ich wchłanianie przez układ oddechowy. Zawartość szkodliwych gazów w powietrzu nad dużymi parkami jest 2–3 razy mniejsza niż nad terenami ściśle zabudowanymi. Dlatego powinny być szeroko propagowane, również ze względów ekonomicznych. Ponadto poprawia ona estetykę krajobrazu, przez co podnosi się komfort życia mieszkańców;
- dobór gatunków roślin powinien uwzględniać, poza techniczno-ekonomicznymi aspektami, ich szczególne właściwości biologiczne. Preferowane powinny być gatunki wytwarzające znaczne ilości substancji antybiotycznych, tzw. fitoncydów. Można zaliczyć do nich m.in. berberys, bez czarny, brzoza, cis, czeremcha, głóg, jałowiec, sosna, świerk i inne. Ponadto skupiny zieleni powodują jonizację powietrza. Powinno się stosować te gatunki, które wpływają korzystnie na zdrowie człowieka. Są to m.in.: brzoza, lipa, sosna, świerk. Należy unikać gatunków jonizujących dodatkowo powietrze, co niekorzystnie wpływa na ogólny stan psychiczny ludzi (dęby, klony, robinie, topole);
- zaleca się szerokie stosowanie żywopłotów wzdłuż tras komunikacyjnych. Żywopłoty charakteryzują się wysokim pochłanianiem substancji szkodliwych z powietrza. Oprócz tego

skutecznie osłabiają siłę wiatru powodującego erozję gleby. Ponadto zajmują stosunkowo małe powierzchnie;

- przestrzeganie zasad BHP podczas etapu budowy poszczególnych nowych obiektów.

9. Przewidywane metody analizy skutków realizacji ustaleń projektu planu oraz częstotliwość jej przeprowadzania

Ustalenia planu zagospodarowania przestrzennego uwzględniają wymogi ochrony środowiska zgodnie z obowiązującymi przepisami aktów prawnych. Podczas funkcjonowania zrealizowanych przedsięwzięć na przedmiotowym terenie zawsze istnieje ryzyko wystąpienia negatywnych zjawisk dla środowiska, trudnych do określenia i zminimalizowania w zapisach ustaleń planu (np. wystąpienie wypadków, pożarów lub awarii infrastruktury technicznej). Zgodnie z art. 55 ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, organ opracowujący projekt dokumentu jest obowiązany prowadzić monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko. Monitoring ten zaleca się wykonywać raz na 4 lata w oparciu o dostępne dane o środowisku. Monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko będzie polegał na analizie i ocenie stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska lub w ramach indywidualnych zamówień. Dokonując analizy i oceny stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska należy pamiętać, że muszą się one odnosić do obszaru objętego projektem planu.

Należy prowadzić bieżące analizy, które umożliwią, jeśli pojawi się taka potrzeba, wprowadzenie odpowiednich zmian i korekt do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Proponuje się objęcie monitoringiem komponentów środowiska w zakresie:

- jakości wód,
- jakości (zanieczyszczenia) powietrza,
- jakości gleb,
- jakości klimatu akustycznego (oddziaływania hałasu),
- oddziaływania pól elektromagnetycznych,
- gospodarowania odpadami.

10. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projekcie planu lub wyjaśnienie ich braku

Nie wskazuje się rozwiązań alternatywnych, zakładając, że omawiany projekt jest projektem jedynym, optymalnym zarówno pod względem rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych, jak i rozwiązań ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko.

Przeznaczenie i zagospodarowanie terenów sąsiednich oraz przeznaczenie tego obszaru w Studium determinują proponowane w projekcie planu rozwiązania, co pozwoli na realizację planowanego sposobu zainwestowania na działkach nr 202/99, 202/100 i 202/101 położonych w Lubaszcu.

Przygotowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego został opracowany z poszanowaniem zasad urbanistyki oraz z uwzględnieniem wytycznych dotyczących architektury budynków, których realizację dopuszczają zapisy planu. Ustalenia zawarte w dokumencie umożliwiają powstanie zabudowy nienaruszającej proporcji przestrzeni i niedominującej nad istniejącą strukturą urbanistyczną.

Przeznaczenie terenów określone w planie odpowiada zarówno oczekiwaniom mieszkańców, jak i właściciela nieruchomości. Zastosowane rozwiązania sprzyjają harmonijnemu i funkcjonalnemu kształtowaniu zabudowy, z poszanowaniem ładu przestrzennego oraz uwzględnieniem wartości architektonicznych i krajobrazowych obszaru objętego opracowaniem. Plan miejscowy bierze również pod uwagę konieczność ochrony środowiska, w tym gospodarowania wodami.

11. Streszczenie

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze działek nr 202/99, 202/100 i 202/101 we wsi Lubasz.

Plan sporządzany jest na podstawie Uchwały Nr X/90/2025 Rady Gminy Lubasz z dnia 25 marca 2025 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze działek nr 202/99, 202/100 i 202/101 położonych w Lubasz.

Na niniejszą prognozę składa się 11 rozdziałów.

Rozdział pierwszy stanowi wprowadzenie, w którym przedstawiono podstawy formalno-prawne, zakres i cel prognozy oraz informacje o zastosowanych metodach oraz materiałach i dokumentach uwzględnionych przy jej sporządzaniu. Prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument, niezbędny do przeprowadzenia postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji polityki, strategii, planu lub programu. Obowiązek jej opracowania wynika bezpośrednio z zapisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko oraz ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zasadniczym celem prognozy oddziaływania na środowisko jest wskazanie prawdopodobnych skutków realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego.

Obszar opracowania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest położony w północnej części gminy Lubasz, w obrębie geodezyjnym Lubasz. Granice projektu obejmują działki o numerach ewidencyjnych 202/99, 202/100 i 202/101, których powierzchnia wynosi ok. 0,15 ha. Najbliższe sąsiedztwo stanowią tereny zabudowane i niezabudowane oraz droga publiczna. Zgodnie z mapą ewidencyjną w granicach obszaru objętego projektem planu występują grunty orne – RIVa. Teren jest częściowo zagospodarowany. Na obszarze objętym projektem planu nie występują złoża kopalin. Przez obszar opracowania projektu planu nie przepływają cieki wodne. Według podziału sporządzonego przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej, teren opracowania planu zlokalizowany jest w granicach jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) rzecznych „Gulczanka” o kodzie RW600010188769 na obszarze dorzecza Odry, w regionie wodnym Noteci. Przedmiotowy teren położony znajduje się w zasięgu jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) nr 34, o kodzie GW600034. Jednocześnie, obszar opracowania jest położony poza granicami Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP).

Obszar objęty projektem planu jest położony na obszarze chronionym na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. 2026 poz. 13 ze zm.). Obszar chronionego krajobrazu „Dolina Noteci” obejmuje granicami obszar opracowania.

Na terenie opracowania nie występują zewidencjonowane obiekty zabytkowe.

Rozdział trzeci obejmuje informacje o zawartości i głównych celach projektu planu. Przedmiotowy projekt został sporządzony w związku z podjęciem przez Radę Gminy Lubasz w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze działek nr 202/99, 202/100 i 202/101 położonych w Lubasz. Celem opracowania jest ustalenie nowego przeznaczenia oraz warunków zabudowy, a także zasad zagospodarowania terenu, które będą zgodne z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Lubasz. Opracowanie przedmiotowego planu zagospodarowania przestrzennego pozwoli na określenie szczegółowych zasad zagospodarowania terenu w oparciu o zasadę zrównoważonego rozwoju.

Zgodnie z uchwałą Nr VI/52/2024 Rady Gminy Lubasz z dnia 29 października 2024r. w sprawie uchwalenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Lubasz, obszar objęty opracowaniem planu jest oznaczony jako teren o wiodącej funkcji mieszkaniowej jednorodzinnej. W projekcie planu wyznaczono tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej, co jest zgodne z ustaleniami obowiązującego Studium.

W rozdziale czwartym zawarto informację dotyczącą istniejących problemów ochrony środowiska, istotnych z punktu widzenia projektu planu, do których należą:

- oddziaływanie na Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Noteci”

- obniżanie się poziomu wód podziemnych wskutek zwiększania się powierzchni terenów utwardzonych,
- przekroczenie wymaganych prawem norm jakości powietrza atmosferycznego, wymagające prowadzenia działań na rzecz utrzymania jakości lub poprawy warunków aerosanitarnych,
- zanieczyszczenie wód powierzchniowych i podziemnych, co jest skutkiem intensywnego rozwoju zabudowy,
- degradacja powierzchni ziemi związana z czynnościami budowlanymi, które będą towarzyszyć powstawaniu nowej zabudowy,
- oddziaływanie na krajobraz poprzez presję przestrzenną związaną z powstawaniem nowej zabudowy,
- niezadowalająca jakość wód JCWP, w granicach której znajduje się przedmiotowy obszar i konieczność osiągnięcia celów środowiskowych określonych dla JCWP,
- zwiększenie produkcji odpadów oraz zużycia energii.

Część piąta dotyczy wskazania celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym z podaniem sposobów uwzględnienia tych celów w projekcie planu. Wykazano, iż zapisy planu gwarantują realizację głównych celów stawianych przez dokumenty rangi międzynarodowej, wspólnotowej i krajowej tj. przeciwdziałają zmianom klimatu, chronią różnorodność biologiczną, przyczyniają się do racjonalnego wykorzystania wody i energii z rozwojem energetyki odnawialnej, uporządkowania gospodarowania odpadami oraz do poprawy jakości powietrza atmosferycznego.

Część szósta omawia potencjalne skutki i oddziaływanie ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska. Stwierdza się, że skutki realizacji ustaleń miejscowego planu wpłyną pozytywnie na ludzi, roślinność, różnorodność biologiczną, wody oraz dobra materialne.

Przewiduje się negatywny wpływ powstania nowej zabudowy na powierzchnię ziemi, powietrze, zwierzęta, krajobraz oraz klimat.

Nie zakłada się wystąpienia oddziaływania skutków ustaleń projektu planu na obszary Natura 2000, zasoby naturalne, rozumiane jako surowce naturalne.

W rozdziale siódmym wykazano brak transgranicznego oddziaływania ustaleń realizacji planu na środowisko.

W rozdziale ósmym przedstawiono rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko w kontekście projektu planu. W związku z realizacją ustalonych w planie przedsięwzięć, projekty budowlane tych inwestycji powinny zawierać zalecenia odpowiedniego doboru rozwiązań technicznych i technologicznych.

Rozdział dziewiąty zawiera propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania, do których należy prowadzenie bieżących analiz, które umożliwią, jeśli pojawi się taka potrzeba, wprowadzenie odpowiednich zmian i korekt do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Monitoring zaleca się wykonywać raz na 4 lata w oparciu o dostępne dane o środowisku. Ponadto należy prowadzić bieżące analizy, które umożliwią, jeśli pojawi się taka potrzeba, wprowadzenie odpowiednich zmian i korekt do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Proponuje się objęcie monitoringiem komponentów środowiska w zakresie: jakości wód, jakości (zanieczyszczenia) powietrza, jakości gleb, jakości klimatu akustycznego (oddziaływania hałasu), oddziaływania pól elektromagnetycznych i gospodarowania odpadami.

W rozdziale dziesiątym przedstawiono wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie planu.

Rozdział jedenasty zawiera streszczenie w języku niespecjalistycznym.

W rozdziale dwunastym znajdują się załączniki graficzne przedstawiające położenie terenu.

Podsumowując ustalenia planu, poprzez szereg zapisów zapewniających ochronę istotnych elementów środowiska, prowadzą do zminimalizowania negatywnych skutków nowej urbanizacji. Niezbędnym

warunkiem będzie precyzyjne egzekwowanie ustaleń planu miejscowego i przestrzeganie wymogów środowiska wynikających z przepisów odrębnych. Rozwój zainwestowania przedmiotowego terenu jest możliwy tylko w zakresie funkcji określonych w planie.

W związku z powyższymi uwagami, przyjęcie proponowanego rozwiązania planistycznego nie wywoła niepożądanych zmian w środowisku, natomiast pozwoli na uporządkowanie i udostępnienie nowych terenów inwestycyjnych w obrębie działek nr 202/99, 202/100 i 202/101 położonych w Lubaszcu.

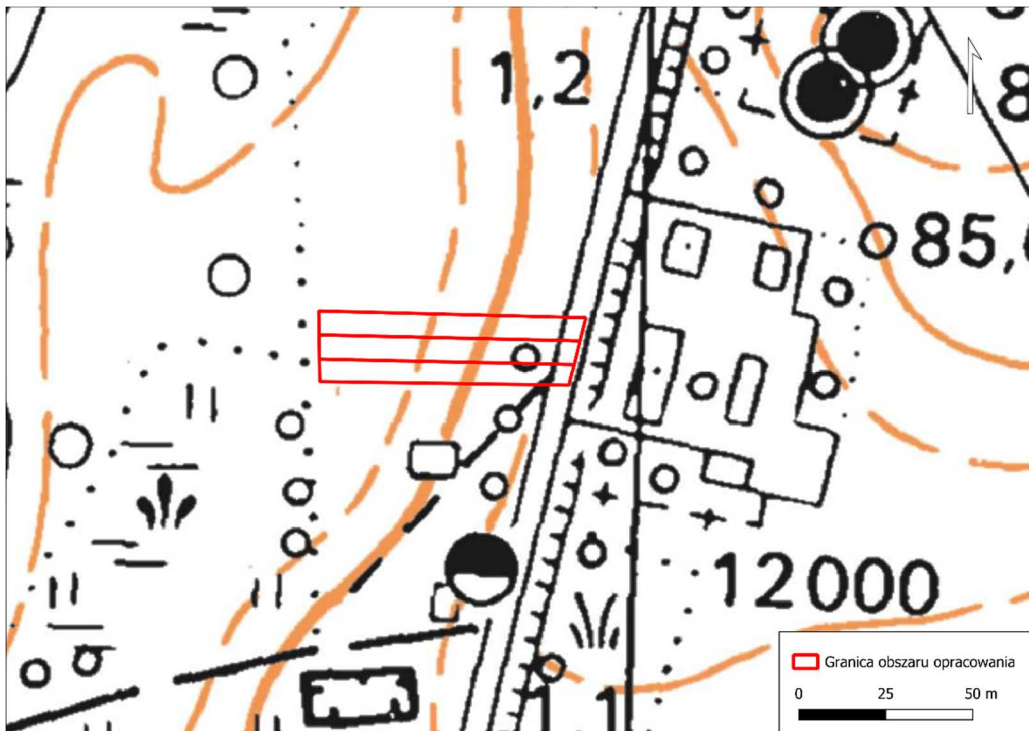
12. Załączniki graficzne

Załącznik nr 1. Lokalizacja obszaru objętego opracowaniem planu na tle ortofotomapy

Źródło: <https://lubasz.e-mapa.net/>

Załącznik nr 2. Lokalizacja obszaru objętego opracowaniem planu na tle mapy topograficznej

Źródło: <https://lubasz.e-mapa.net/>

Poznań, dnia 5 sierpnia 2025 r.

OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
DOTYCZĄCEJ PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO NA OBSZARZE DZIAŁEK
NR 202/99, 202/100, 202/101 POŁOŻONYCH W LUBASZU

Na podstawie art. 51 ust. 2 pkt 1 lit f ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, ja niżej podpisany oświadczam, że spełniam wymagania określone w art 74a ust. 2 pkt 2 ww. ustawy i myśl art. 74a ust. 3 ww. ustawy jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

mgr Łukasz Bartoszewski

